HELSINGIN KÄRÄJÄOIKEUS
3/21 Os.
Käräjätuomari Simo Kolehmainen

TUOMIO 20/67
Lähestymiskieltoasia
Annettu kansliassa
10.1.2020

Asiano:
R 19/8707

Kiellon hakija ARO JESSIKKA HENNI MARIA

Henkilöt, joita vastaan kieltoa on pyydetty

HUUHTANEN PANU
KESKIMÄKI TIINA

Henkilö, jota kiellolla on tarkoitus suojata

ARO JESSIKKA HENNI MARIA

SELOSTUS ASIASTA

Pyyntö

Hakija Jessikka Aro on pyytänyt, että Panu Huuhtanen ja Tiina Keskimäki määrätään lähestymiskieltoon.

Aro on pyytänyt, että lähestymiskielto määrätään väliaikaisena vastapuolia kuulematta.

Aro on pyytänyt, että lähestymiskielto määrätään laajennettuna koskemaan Aron vakituista työpaikkaa: Yleisradio Oy, Uutiskatu 5, 00240 Helsinki sekä Helsingin hovioikeus, Salmisaarenranta 7 I, 00181 Helsinki istuntopäivän 19.12.2019 osalta.

Aro on vaatinut, että Huuhtanen ja Keskimäki velvoitetaan yhteisvastuullisesti korvaamaan hänen oikeudenkäyntikulunsa siltä osin, kun istuntoa on perusteettomasti pitkitetty eli yhteensä 6.905,25 euron osalta.

Perusteet

On perusteltu aihe olettaa, että Panu Huuhtanen ja Tiina Keskimäki tulisivat tekemään Aron terveyteen, vapauteen tai rauhaan kohdistuvan rikoksen tai muullatavoin vakavasti häiritsemään tätä. Panu Huuhtanen ja Tiina Keskimäki ovat yhdessä tai erikseen vainonneet Aroa jo ainakin vuodesta 2018 alkaen. Menettely jatkuu eikä sille ole nähtävissä mitään loppua.

Huuhtasta ja Keskimäkeä on kiellettävä tapaamasta Aroa tai muuten ottamasta yhteyttä tai yrittämästä ottaa yhteyttä Aroon. Huuhtasta ja

Keskimäkeä on kiellettävä myös seuraamasta tai tarkkailemasta Aroa sekä oleskelemasta Aron oleskelupaikan läheisyydessä.

Terveyteen kohdistuva rikos on henkisen tilan häiriintymisenä ilmenevä pahoinpitelyjä vapauteen tai rauhaan kohdistuvat rikokset ovat kunnianloukkaus, yksityiselämää loukkaava tiedon levittäminen ja vainoaminen. Kysymys ei ole henkeen kohdistuvasta rikoksesta

Vaatimuksen perustelut

Panu Huuhtanen ja Tiina Keskimäki ovat yhdessä tai erikseen vainonneet Aroa jo ainakin vuodesta 2018 alkaen. Vainoaminen on tapahtunut seuraamalla Aroa fyysisesti hänen esiintymistilaisuuksiin ja hänen vireillä olevaan oikeudenkäyntiin sekä videoimalla ja levittämällä halventavaa materiaalia ja yksityiselämän piiriin kuuluvaa tietoa julkisuuteen.

Aro on tehnyt Tiina Keskimäestä ensimmäisen tutkintapyynnön huhtikuussa 2019 (5500/R/9839/19). Aro on tehnyt sekä Huuhtasesta että Keskimäestä uuden tutkintapyynnön marraskuussa 2019 (5500/R/75711/19). Tutkintapyyntöjen kohteena on tässä hakemuksessa mainittu Aroon kohdistunut menettely.

Huuhtanen ja Keskimäki ovat seuranneet ja lähestyneet sekä häirinneet Aroa ainakin seuraavissa tilanteissa:

1. 29.4.2018 Huuhtanen on Helsingin käräjäoikeuden pihalla huutanut valheitä Arosta kutsuen tätä Nato-trolliksi, hybridisotilaaksi ja väittäen, että Aro käy sotaa suomalaisia vastaan ja että hän on narkomaani.

2. Kesäkuussa 2018 Tiina Keskimäki, MV-lehden silloinen tiedotusvastaava osallistui yleisönä Aroa koskevaan kunnianloukkausta ja vainoamista koskevaan pääkäsittelyyn Helsingin käräjäoikeudessa. Pääkäsittelyssä käsiteltiin muun muassa MV-lehdessä Aroa koskevia julkaisuja, joista syyttäjä oli nostanut syytteen törkeästä kunnianloukkauksesta. Keskimäki osallistui pääkäsittelyistuntoihin, jossa Aro oli läsnä ja tuotti jatkuvasti sosiaaliseen mediaan uhkaavaa, mustamaalaavaa ja häiritsevää materiaalia sekä kirjallisena että videomuodossa. Keskimäki on istuntojen yhteydessä ja niiden jälkeen maalittanut Aroa, asiassa kuultuja todistajia ja jopa Aron asiamiehiä. Keskimäki julkaisi pääkäsittelyn jälkeen Aron kuulemisen nauhat omalla VKontakte sivullaan. Huuhtanen on osallistunut pääkäsittelyn yhteydessä käräjäoikeuden ulkopuolella järjestettyyn "mielenosoitukseen", mikä on osittain johtanut siihen, että Aro on joutunut turvautumaan turvallisuusviranomaisten apuun, voidakseen saapua käräjäoikeuteen rauhassa ja turvallisesti.

3. 26.10.2018 Huuhtanen on seurannut Aroa hänen työpaikalle Yleisradio Oy:n pihalle, josta hän on pari tuntia striimannut omaa Aroon kohdistunutta raivostunutta huutoaan, jossa hän myöntää huutonsa

"ehkä hieman häiritsevän” Yleisradio Oy:n työntekijöitä ja vaatinut Aroa "korjaamaan paskauutisen Iljasta” (Janitskin). Tällaista uutista ei ole olemassa. Tilanne on pelottanut Aroa ja myös monia muita Yleisradion työntekijöitä.

4. 29.8.2019 Huuhtanen ja Keskimäki yhteistyössä yrittivät tunkeutua väkisin Toimittajat ilman rajoja -sananvapausjärjestön yhteen tilaisuuteen, jossa Aro oli yhtenä panelistina mm. ministeri Pekka Haaviston lisäksi. Huuhtanen ja Keskimäki halusivat nimenomaan saada striimattua Aroa ja heidän verkkoonsa lataamalta livestriimivideoltaan ilmenee, että he halusivat tallentaa ja striimata nimenomaan Aroa. Keskimäki on kyseisessä striimissä järjestäjiltä vaatinut, että hän saa kaikki Aron esitykset haltuunsa, kun heidän pääsyä tilaisuuteen estettiin. Videon nimeksi on annettu YouTubessa "Jessikka Aron disinformaatiopaneeli".

5. 21.10. -14.11.2019 Huuhtanen ja Keskimäki ovat osallistuneet Aroa koskevaan rikosasian käsittelyyn Helsingin hovioikeudessa. 21.10.2019 Huuhtanen on hovioikeuden pääoven läheisyydessä ollut mukana "mielenosoituksessa”, jossa hän on mikrofooniin huutanut solvauksia Arosta. Huuhtanen ja Keskimäki ovat livestriimanneet oikeudenkäyntejä ennen (YouTube), niiden yhteydessä (lähinnä kirjoittamalla twitteriin) ja niiden jälkeen (YouTube) sekä pyrkineet vaikuttamaan oikeudenkäynnin kulkuun seuraavalla tavalla. Huuhtanen on vaatinut yleisönä ollessaan, että yhtä todistajaa kuullaan yleisön läsnä ollessa, vaikka todistajaa oli käräjäoikeudessa kuultu yleisön läsnä olematta. Huuhtasen vaatimuksesta todistaja oli kuultu yleisön läsnä ollessa. Keskimäki on lähettänyt kuulemisten aikana vastaajien asiamiehille kysymyksiä, jotka hän oli tarkoittanut kuultaville esitettäviksi. Huuhtasen ja Keskimäen toiminta oikeudenkäyntien yhteydessä on vaikuttanut sekä Aron, että asiassa kuultujen todistajien kertomuksiin lisäämällä asiaan liittyvää ahdistusta ja pelkoa. Aron on ollut vaikea keskittyä hänelle erittäin tärkeään oikeudenkäyntiin Huuhtasen ja Keskimäen toiminnan takia. Huuhtasen ja Keskimäen livestriimaus oikeudenkäynnin aikana twitteriin kirjoittamalla ei ole ollut sisällöltään virheellistä tai Aroa halventavaa.

6. 27.10.2019 Huuhtanen ja Keskimäki seurasivat Aroa kirjamessuille Helsingin messukeskukseen, jossa livestriimasivat Aroa luvatta. Huuhtanen ja Keskimäki häiritsivät Aron kirjan signeeraustilaisuutta ja sen jonottajia. Huuhtanen lähestyi Aroa noin metrin päähän kuvaten Aron kasvoja ja uhkaavasti vaati vastausta kysymykseensä. Turvamiehet ovat joutuneet pyytämään Huuhtasta ja Keskimäkeä poistumaan paikalta. Tästä huolimatta he ovat uudelleen lähestyneet Aroa ja kuvanneet Aroa ja Aron siskoa heidän ollessa kahvitauolla. Tämän yhteydessä Huuhtanen ja Keskimäki ovat tulleet heitetyiksi ulos messuilta.

7. 24.9.2019 ja 27.9.2019 julkaistuissa YouTube -videoissaan Huuhtanen ja Keskimäki ovat ilmaisseet toimintansa kostomotiivit. Huuhtanen ja Keskimäki haluavat kostaa Arolle siitä, että hän teki

vuonna 2016 Ilja Janitskinista tutkintapyynnön, joka sittemmin johti ehdottomaan tuomioon muun muassa törkeästä kunnianloukkauksesta, sekä siitä, että hän on maininnut Keskimäen nimen syyskuussa 2019 julkaistussa kirjassaan. Janitskinin tuomio ei ole vielä lainvoimainen. Huuhtanen ja Keskimäki ilmoittavat kaivavansa kaikki Aron taustat.

8. 13.11.2019 sekä 7.12.2019. Huuhtanen ja Keskimäki ovat 13.11.2019 YouTube -videossaan julkaisseet otteita hovioikeudessa todistajana kuullun Aron siskon **Pipsa Aron** todistajankuulemisesta sekä nauraneet sille, että Pipsa Aro itkenyt ahdistuksesta. Huuhtanen on todennut nauttivansa tilanteesta. Kuulemisen nauhat on julkaistu loukkaamistarkoituksessa ja julkaiseminen on saanut aikaan erittäin paljon Aron sisaruksiin kohdistuvia vihakommentteja. Keskimäki on omalla YouTube-kanavallaan julkaissut Pipsa Aron kuulemisen kokonaisuudessaan. Huuhtanen ja Keskimäki ovat 7.12.2019 julkaisseet samalla tavalla Jessikka Aron kuuleminen. Julkaiseminen on tehty selvässä loukkaamis- ja halventamistarkoituksessa. Myös tämä on saanut aikaiseksi sen, että Arosta on kirjoitettu erittäin halventavasti.

9. 22.11.2019 Huuhtanen ja Keskimäki ovat lukeneet koko lähestymiskieltohakemuksen ääneen YouTube-videossaan.

10. 2.12.2019 Panu Huuhtanen on tullut tilaisuuteen, jossa Aro on esiintynyt. Huuhtanen on kävellyt Aron ohi selvästi tarkoituksena ilmoittaa läsnäolostaan. Aro on kokenut Huuhtasen läsnäolon ahdistavaksi.

11. 6.12.2019 Panu Huuhtanen on kaksi kertaa illan aikana maalittanut Jessikka Aron Helsingissä järjestetystä äärioikeiston mielenilmauksesta tekemässään livestriimissä YouTubessa. Ensimmäisen kerran noin klo 16.30 striimissään Soldiers of Odinin -mielenilmauksessa ja toisen kerran ollessaan äärioikeistolaisen 612-soihtukulkueen keskellä. Aroa on kaksi kertaa illan aikana Helsingin keskustassa lähestytty uhkaavasti.

12. 21.11 - 9.12.2019 Huuhtanen ja Keskimäki ovat kaikilla kanavillaan kirjoittaneet ja puhuneet tulevasta lähestymiskieltoistunnosta esittäen perusteettomia ja halventavia väitteitä Arosta. Huuhtanen ja Keskimäki ovat julkaisseet käräjäoikeuden antamaa todisteluun liittyvää päätöstä sekä heidän asiassa käytyä kirjeenvaihtoa. Keskimäki on 27.11.2019 Twitterissä asiattomasti uhannut Aron syntymätöntä lasta saatuaan tietää, että Aro käy lapsettomuushoitoja läpi. Keskimäki on pyrkinyt vaikuttamaan Aroon ja hänen oikeudenkäynteihinsä asiattomasti maattamalla myös Aron asiamiehiä.

Maalittamisen tarkoittaa sitä, että nostetaan joku henkilö tikunnokkaan ja kehotetaan muita kohdistamaan tähän vihakommentointia tai kirjoitetaan jostakin henkilöstä sosiaaliseen mediaan tavalla, joka aiheuttaa häntä koskevaa vihakommentointia. Striimaamisen tarkoittaa sitä, että kännykällä kuvataan ja lähetetään heti samantien sellaisenaan nettiin suoratoistona YouTubeen.

Huuhtanen ja Keskimäki ylläpitävät Reformistudio -nimistä YouTube -kanavaa, jossa he jatkuvasti, ja erityisesti vireillä olevan hovioikeusprosessin aikana, ovat ottaneet Aron tikunnokkaan ja antaneet ymmärtää, että on toivottavaa, että Aroa kommentoidaan häiritsevästi. YouTube-lähetyksiä on kommentoinut muun muassa henkilö, jota epäillään Aron vainoamisesta. Kyseisessä asiassa on syyteharkinta vireillä.

Edellä mainitun perusteella, Aro pyytää, että Huuhtasta ja Keskimäkeä kielletään oleskelemasta Aron työpaikalla tai sen välittömässä läheisyydessä sekä osallistumasta Aron tällä hetkellä vireillä olevaan rikosasian R 19/24 pääkäsittelyyn Helsingin hovioikeudessa sekä oleskelemasta hovioikeudessa tai sen pihalla pääkäsittelyistuntojen aikana tai välittömästi ennen niiden alkamista tai välittömästi pääkäsittelyistuntojen loputtua. Pääkäsittelyn seuraava istunto on 19.12.2019 klo 9.15 alkaen.

Huuhtasen ja Keskimäen toiminta on aiheuttanut Arolle pelkoa ja ahdistusta, sekä unettomuutta ja väsymystä. Aron elämänlaatu on heikentynyt Huuhtasen ja Keskimäen toiminnan aiheuttaman pelon ja ahdistuksen seu- rauksena. Aro joutuu joka kerta, kun hän esiintyy julkisesti, vaatimaan erityisiä turvatoimia, jotka aiheuttavat sekä hänelle, että tilaisuuksien jär- jestäjille ylimääräistä vaivaa ja ylimääräisiä kustannuksia. Huuhtasen ja Keskimäen läsnäolo sekä tieto mahdollisesta pyrkimyksestä tulla paikalle esiintymistilaisuuteen, aiheuttaa Arolle sellaista pelkoa ja ahdistusta, joka vaikuttaa erittäin haitallisesti hänen esiintymiseensä. Esiintymiset kuuluvat Aron työtehtäviin, koska hän on ammatiltaan toimittaja ja hän toimii julkisuudessa. Aro on julkaissut "Putinin trollit" -nimisen kirjan syyskuussa 2019. Aro käy esiintymässä muun muassa kansalaisjärjestöjen tilaisuuksissa. Huuhtasen ja Keskimäen toiminta vaikuttaa myös tilaisuuksien muihin osallistujiin, koska he joutuvat videostriimeille ja myös Huuhtasen ja Keskimäen kritiikin ja nimittelyn kohteiksi.

Huuhtasen ja Keskimäen videoissa yksi erikoinen piirre on rahan pyytäminen katsojilta erinäisiin kyseenalaisiin yksityisluontoisiin menoihin. Aiemmin Huuhtanen ja Keskimäki ovat monetisoineet yhden YouTube-kanavansa, jossa Aroa maalitettiin. Huuhtanen ja Keskimäki kerää täten rahaa halventamalla Aroa YouTubessa.

Helsingin hovioikeudessa vireillä olevassa asiassa on sekä Aron että hänen siskonsa kuulemisten yhteydessä tullut selkeästi ilmi, miten Aro suh- tautuu Huuhtasen ja Keskimäen menettelyyn. Tästä huolimatta Huuhtanen ja Keskimäki ovat jatkaneet menettelyään nauraen ja julkaisemalla yhden todistajan kuulemistallenteen YouTube -kanavallaan. Tämä osoittaa, että millään lopettamis- tai poistopyynnöllä ei olisi heihin mitään vaikutusta.

Lähestymiskiellon määrääminen on välttämätöntä terveyteen, vapauteen ja rauhaan kohdistuvan rikoksen tai tällaisen rikoksen uhan tai ainakin muun vakavan häirinnän torjumiseksi.

Lähestymiskielto vaaditaan laajennettuna, koska Huuhtasen ja Keskimäen keskeinen toimintatapa on seurata Aroa eri paikkoihin ja pyrkiä kuvaa- maan häntä ja sitä kautta levittämään hänestä vihastriimejä.

Lähestymiskielto tulisi määrätä väliaikaisena, koska Arolla on lähipäivinä ja lähitulevaisuudessa sellaisia esiintymisiä, joista Huuhtanen ja Keskimäki voivat saada tiedon. Huuhtanen ja Keskimäki ovat ilmoittaneet tulevansa paikalle 2.12.2019 järjestettävään tapahtumaan, jossa Arolla on tarkoitus esiintyä. Helsingin hovioikeudessa vireillä olevassa asiassa järjestetään seuraavan kerran istunto 19.12.2019.

Huuhtasen ja Keskimäen toiminta on saanut aikaiseksi sen, että Aron henkeä jo kesällä 2018 uhannut henkilö on lähestynyt Aroa uudestaan ilmoittaen, että hän on ottanut selvää, missä Aro asuu.

Vastaus

Panu Huuhtanen on vastustanut lähestymiskiellon määräämistä.

Ei ollut olemassa perusteita lähestymiskiellon määräämiselle. Ei ollut perusteltua aihetta olettaa, että Huuhtanen tulisi tekemään Aro terveyteen, vapauteen tai rauhaan kohdistuvan rikoksen tai muulla tavoin vakavasti häiritsemään tätä.

Huuhtanen on vastustanut oikeudenkäyntikuluvaatimusta. Hakemus oli ollut laaja, eikä hän ollut pitkittänyt oikeudenkäyntiä.

Tiina Keskimäki on vastustanut lähestymiskiellon määräämistä.

Ei ollut olemassa perusteita lähestymiskiellon määräämiselle. Ei ollut perusteltua aihetta olettaa, että Keskimäki tulisi tekemään Aron terveyteen, vapauteen tai rauhaan kohdistuvan rikoksen tai muulla tavoin vakavasti häiritsemään tätä.

Keskimäki on vastustanut oikeudenkäyntiukuluvaatimusta. Hakemus oli ollut laaja, eikä hän ollut pitkittänyt oikeudenkäyntiä.

Huuhtasen ja Keskimäen vastaus vaatimuksen perusteluihin

Huuhtanen ja Keskimäki eivät olleet seuranneet Aroa fyysisesti Aron esiintymistilaisuuksiin, eivätkä muutenkaan fyysisesti. Aro oli linkittänyt Huuhtasen ja Keskimäen hyvin tiiviisti Putinin trolleiksi, mikä on kunniaa loukkaava valheellinen väite. Huuhtasta ja Keskimäkeä oli kiinnostanut tietää, minkälaisia valheita Aro levittää näissä tapahtumissa, jotka ovat olleet julkisia tilaisuuksia. Esimerkiksi oli eräs tilaisuus, jossa heitä kiinnosti mennä kuulemaan hybridikeskuksen ihmistä eikä Aroa. Tilaisuudet ovat olleet julkisia tilaisuuksia, joihin Huuhtanen ja Keskimäki

ovat halunneet osallistua ja joissa myös Aro on ollut esiintymässä.Tilaisuuksissa ei ole ollut kuvauskieltoa. Salit ovat olleet puolillaan muutakin lehtiväkeä ja kuka tahansa, kenellä on kännykkä, on voinut kuvata.

Keskimäki ja Huuhtanen ovat toimittajia, jotka kuvaavat julkisia tilaisuuksia ja tekevät mediaa, eivät vainoa Aroa.

Aro ei ole edes väittänyt, että Huuhtanen ja Keskimäki olisivat menneet Aron työpaikalle. He olivat kritisoimassa Yleä mielenosoituksessa.

Huuhtanen ja Keskimäki eivät ole antaneet ymmärtää olevan toivottavaa, että Aroa kommentoidaan häiritsevästi.

Huuhtanen ja Keskimäki eivät tienneet, kuka on kesällä 2018 uhannut Ahon henkeä. Huuhtasen ja Keskimäen toiminnalla ei ollut mitään yhteyttä uhkaukseen.

Huuhtasen ja Keskimäen yksilöidyt kommentit hakijan väitteisiin "Huuhtanen ja Keskimäki ovat seuranneet ja lähestyneet sekä häirinneet Aroa ainakin seuraavissa tilanteissa" kohdittain:

29.4.2018 **(kohta 1)**

Huuhtanen oli osallistunut lailliseen mielenosoitukseen Helsingin käräjäoikeuden pihalla. Mielenosoitus oli ollut tukimielenosoitus Janitskinille ja MV-lehdelle. Huuhtanen oli kutsunut Aroa Nato-trolliksi ja hybridisotilaaksi, koska hänellä oli vakuuttavaa evidenssiä Aron toiminnasta Naton intressien edistäjänä. Huuhtanen ei ollut huutanut, vaan kyse oli ollut mielenosoituspuheesta. Huuhtanen oli sanonut Aron käyvän sotaa suomalaisia vastaan. Huuhtanen oli maininnut tosiseikan, että Aro on tuomittu huumerikollinen ja ollut pitkähkön aikaa suonensisäisten huumeiden käyttäjä. Tällä perusteella Huuhtanen oli sanonut Aron eläneen narkomaanin elämää.

Kesäkuu 2018 **(kohta 2)**

Keskimäki oli tuottanut sosiaaliseen mediaan materiaalia, ensin YouTubeen, sitten VKontakteen. Keskimäki oli raportoinut istuntosalista käsin eli liveseurantana, mitä valtamedia tekee jatkuvasti. Se ei ollut ollut uhkaavaa, ja raportointi oli koskenut siitä, mitä salissa oli sanottu. Lisäksi hän oli antanut videolle haastatteluja. Keskimäki ei ollut maalittanut Aroa, todistajia ja asiamiehiä. Keskimäki oli julkaissut pääkäsittelyn jälkeen Aron kuulemisen nauhat omalla sivullaan. Oli normaali käytäntö, että media julkaisee oikeudenkäynnissä kuultujen nauhat, eikä siinä ollut mitään rikollista.

Huuhtanen oli osallistunut käräjäoikeuden ulkopuolella järjestettyyn mielenosoitukseen. Huuhtasen ja Keskimäen menettelyn seurauksena Aro ei ollut joutunut turvautumaan turvallisuusviranomaisten apuun.

Mielenosoitukseen osallistujat olivat rauhallisia ihmisiä.

26.10.2018 **(kohta 3)**

Huuhtanen ei ollut seurannut Aroa Yleen. Tuona päivänä oli laillinen poliisille ilmoitettu tilaisuus, mikä mielenilmauksen järjestäminen on laillinen oikeus ja hän oli ollut Yleisradion pihalla tässä laillisessa mielenilmauksessa. Poliisi oli valvonut paikan päällä mielenosoituksen turvallisuutta. Huuhtanen ei ollut striimannut huutoa. Mielenilmauksessa oli ollut 20-30 henkilöä ja heillä oli ollut avoin mikrofoni ja puhujiakin toistakymmentä. Huuhtanen oli ollut yksi puhujista, jotka kritisoivat Yleä. Mielenosoituksen tarkoitus on olla niin lähellä kohdetta, että se mitä protestoidaan, välittyy kohteelle ja kritiikin kohde oli Yle. Aro koki, että kaikki liittyy häneen. Käräjäoikeuden käsittely oli ollut käyty kesällä, ja Yle oli tehnyt rikosilmoituksen Janitskinista. Aro oli aloittanut 2014 kampanjan MV-lehteä vastaan. Koko Yle oli ollut kritiikin kohteena, ei vain Aro. Mielenilmaus oli pääovilla eikä Huuhtanen ollut tiennyt, missä Aron toimitila oli, joten Huuhtanen ei voinut ottaa kantaa, oliko tilanne pelottanut Aroa.

29.8.2019 **(kohta 4)**

Keskimäki ei ollut väkisin yrittänyt tunkeutua Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen järjestämään tilaisuuteen. Keskimäki ja Huuhtanen olivat ilmoittautuneet avoimeen seminaariin, ja Keskimäki oli saanut sähköpostin Henna Hopialta, joka oli toivottanut hänet lämpimästi tervetulleeksi. Keskimäki oli tehnyt useamman rikosilmoituksen Arosta ja tarvitsi tietoa Aron julkisesta puheesta rikosilmoituksensa täydentämiseen. Hän oli halunnut päästä julkisiin tilaisuuksiin kuulemaan, mitä Aro puhui hänestä. Häntä ja Huuhtasta ei ollut päästetty tilaisuuteen, minkä vuoksi hän oli striimannut ulkona. Koska heitä ei ollut päästetty sisään, Keskimäki oli halunnut tietää, jakoiko Aro tilaisuudessa tietoa hänestä, ja siten saada todistusaineistoa rikosilmoituksensa täydennykseksi.

Huuhtanen totesi, että Aro kuuluu Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen hallitukseen. Huuhtanen oli nähnyt tilaisuudessa Aron, joka oli mennyt ilmoitustiskin ohi, mutta Huuhtanen ei ollut kuvannut Aroa. He tekivät mediaa ja pyrkivät livestriimaamaan paitsi Aroa tilaisuudessa ollutta ministeri Haavistoa. Disinformaatio oli ollut paneelin aiheena, eikä ilmaisu ollut Aroa halventava. Huuhtasen mukaan otsikot nimetään räväkästi.

21.10.-14.11.2019 **(kohta 5)**

Huuhtanen ja Keskimäki olivat osallistuneet Helsingin hovioikeuden käsittelyyn.

Huuhtanen oli osallistunut mielenosoitukseen, mutta hän ei ollut solvannut Aroa.

Huuhtanen oli livestriimannut oikeudenkäyntiä, koska he ovat toimittajia ja tehneet normaalina toimittajan työnä 8 päivän oikeudenkäynnistä noin 20 - 30 juttua.

Kun oikeudenkäynnissä oli tarkoitus kuulla todistajana sotatieteen tohtori Saara Jantusta, Huuhtanen oli kysynyt puheenjohtajalta, millä perusteella todistajaa kuultaisiin yleisön läsnä olematta. Hovioikeuden neuvottelun jälkeen hovioikeus oli päättänyt kuulla todistajaa osittain yleisön läsnä ollessa ja osittain yleisön läsnä olematta.

Keskimäki ei ole muistanut, oliko hän esittänyt vastaajien asiamiehille hakemuksessa tarkoitettuja kysymyksiä. Keskimäki oli keskustellut vastaajien asiamiesten kanssa jatkuvasti.

Huuhtanen ja Keskimäki eivät voineet olla vastuussa siitä, oliko joku ahdistunut heidän menettelystään. Oikeudenkäynti oli ahdistanut Aroa, koska hän oli siinä mukana. Sinänsä Aron keskittymistä on saattanut vaikeuttaa tieto siitä, että julkinen tieto oikeudenkäynnin tapahtumista leviää livestriimaamisen vuoksi. Huuhtanen ja Keskimäki eivät olleet vastuussa Aron ahdistuksesta.

27.10.2019 **(kohta 6)**

Huuhtanen ja Keskimäki eivät olleet seuranneet Aroa. He olivat olleet kirjamessuilla kuten kymmenet tuhannet muutkin ihmiset. Kirjamessut on markkinointitapahtuma, jossa halutaan, että toimittajat tekevät juttuja ja haastatelevat. Huuhtanen ja Keskimäki olivat tehneet Reformistudio-lähetystä päälavalla, jossa oli satoja ihmisiä kuuntelemassa. He eivät olleet häirinneet ketään. Kirjamessut on julkinen tapahtuma eikä siellä ole kuvauskieltoa, vaan kustantajat kannustavat kuvaamaan paljon. Huuhtanen ja Keskimäki halusivat mediana haastatella Aroa. Aro oli loukkaavaan sävyyn käsitellyt kirjassaan "Putinin trollit" sivuilla 381, 384 ja 386 Keskimäkeä ja siitä Keskimäki olisi halunnut haastatella Aroa. Kun kirjailija on haastateltavana, idea on, että kirjailija tapaa lukijoita ja signeeraa kirjaa. Huuhtasella oli ollut livestriimi käynnissä ja Huuhtanen olisi halunnut kysyä, miten Aro on päätynyt tällaiseen ratkaisuun, että on ottanut Reformistudion toimittajan kirjaansa ja esittänyt valheellisia väitteitä hänestä Putinin trollit kirjassa. Kirjailijan pitäisi suhtautua avoimesti, jos ihmiset tulevat juttelemaan. Aron omat turvamiehet olivat repineet Huuhtasen pois. Kun Huuhtanen ei saanut haastatella Aroa, Huuhtanen oli mennyt jonottamaan kirjaa ja signeerausta rauhallisesti kuten muutkin. Huuhtanen oli revitty turvamiesten toimesta pois jonosta ja sanottu, että hänelle ei myydä kirjaa.

Huuhtanen ei ollut häirinnyt Aroa kahvitauolla. Keskimäki kertoi, että he olivat jutelleet **Jussi Parviaisen** kanssa ja lähteneet sitten. He olivat jatkaneet striimaamista ja menneet kahvioon ja Aron seurue oli seurannut heitä kahvioon. Kun Keskimäki oli mennyt kahvijonoon, hänellä oli ollut striimi,

mutta hän oli kohdistanut sen Jussi Parviaiseen, koska häntä oli kiinnostanut Parviaisen rooli asiassa. Parviainen oli istunut Aron seurassa ja Keskimäki oli kohdistanut kysymyksen Parviaiselle eikä häirinnyt Aroa tai hänen sisartaan. Keskimäki ja Huuhtanen oli heitetty ulos ja tutkinta tästä oli käynnissä.

24.9.2019 ja 27.9.2019 **(kohta 7)**

Huuhtanen ja Keskimäki olivat mahdollisesti julkaisseet hakemuksessa tarkoitetut videot.

13.11.2019 ja 7.12.2019 **(kohta 8)**

Huuhtanen ja Keskimäki olivat julkaisseet hakemuksessa tarkoitetut todistaja Pipsa Aron kuulemiset hovioikeuden istunnosta ja kommentoineet niitä, koska Pipsa Aroja hänen avustajansa asianajaja Kronström olivat istunnossa hyökänneet suusanallisesti yleisössä istuneiden henkilöiden kimppuun.

22.11.2019 **(kohta 9)**

Huuhtanen ja Keskimäki olivat lukeneet koko lähestymiskieltohakemuksen ääneen YouTube-videossaan. He olivat toimineet oikein, koska siinä ei ollut ollut mitään salassapidettävää.

2.12.2019 **(kohta 10)**

Huuhtanen oli tullut Hanasaaren kulttuurikeskuksessa järjestettyyn tilaisuuteen, jossa muiden muassa Aro, ministeri Tuppurainen ja Euroopan Hybridikeskuksen korkea virkamies olivat olleet esiintymässä. Kysymyksessä oli ollut sananvapausseminaari, ja sen järjestäjinä olivat muun ohella Toimittajat ilman rajoja -yhdistys ja Anders Chydeniuksen säätiö. Huuhtanen oli mennyt tilaisuuteen erityisesti Hybridikeskuksen korkeaa viranhaltijaa kuulemaan. Pari penkkiriviä oli ollut varattuna, joten Huuhtanen oli kiertänyt etukautta ympäri ja ottanut kolmannesta rivistä paikan, mutta hän ei ollut siinäkään vaiheessa huomannut Aroa, vaan vasta myöhemmin. Aron turvamiehet olivat poistaneet Huuhtasen tilaisuudesta.

6.12.2019 **(kohta 11)**

Huuhtanen oli ollut kello 16.30 striimaamassa Soldiers of Odin -järjestön marssia, mistä Aro oli ollut tietoinen. Aro oli ollut myös itse livestriimaamassa siellä. Aro oli tieten tahtoen hakeutunut tilaisuuteen, saanut poliisilta poistumiskäskyn ja itse lähestynyt Huuhtasta tilaisuudessa. Huuhtaselle oli kerrottu poliisin poistaneen Aron. Tätä Aron poistamista poliisin toimesta Huuhtanen oli äimistellyt ja kommentoinut videollaan. Huuhtanen ei ollut vastuussa muiden ihmisten menettelystä Aroa kohtaan.

21.11.-9.12.2019 **(kohta 12)**

Huuhtanen ja Keskimäki eivät olleet esittäneet perusteettomia ja halventavia väitteitä Arosta.

Huuhtanen ja Keskimäki olivat julkaisseet käräjäoikeuden antaman todisteluun liittyvän päätöksen kirjeenvaihtoineen.

Aro ja hänen sisarensa Pipsa Aro olivat estäneet sosiaalisessa mediassa Keskimäen ja Huuhtasen, eikä Keskimäki ollut voinut uhata twitter-viestillään Aroa. Aro oli muiden kertomana saanut tietää viestistä, eikä se ollut ollut Aron syntymätöntä lasta uhkaava. Keskimäki oli oman kokemuksensa perusteella todennut, ettei stressi tee hyvää syntymättömälle lapselle, ja Aro tiesi Keskimäen omat terveystiedot hyvin.

Keskimäki oli kritisoinut Aron avustajan asianajaja Kronströmin toimintaa, mutta hän ei ollut maalittanut Kronströmiä.

TODISTELU

Hakijan kirjalliset todisteet

H1. Koontivideo Huuhtasen ja Keskimäen häirintävideoista (muistitikulla), sisältäen otteet seuraavilta vastaajien julkaisemilta videoilta:

29.4.2018 #freelLJA -miekkari, Helsingin oikeustalo
https://www.youtube.com/watch?v=DiiHbdefqGY
26.10.2018 Ylenanto
https://www.youtube.eom/watch7v:4 8Ni~rMiE&t
29.8.2019 Jessikka Aron dis-informaatiopaneeli
https://www.voutube.com/watch?v-ovYdOMNKLzM&t
24.9.2019 #Syyskuu24_2019 #JessikkaAro #PutininTrollit
https://www.voutube.com/watch?v=vi t-QptzuY&t
27.9.2019 #syyskuu27_2019 #PutinT rollit #hybridisota/ Jessikka-iltamat
https://www.voiiUibe.com/watch?v=w02WF0AhmJU&l
30.9.2019 #syyskuu30_2019 #MaaseudunTulevaisuus #JessikkaAro/ Miten valeuutinen valtamediassa oikaistaan?
Https://Avww.youtube.com/watch?v=LbnDQl ioUWs
1.10.2019 #Lokakuu1_2019 #Valio #sananvaino/ Onko Jessikka Aro -artikkeli Maaseudun tulevaisuudessa hybridioperaatio?
https://www.youtube.com/watch?v=QcLMir4Bc/8&t=2s
10.10.2019 #Lokakuu10_2019 #MVlehti #sananvapaus/ Oikeusmurhan taustat - hovioikeuskäsittely alkaa ma 14.10
https://www.youtube.com/watch?v-cOkTxJvMI,k<i
11.10.2019 #Lokakuu11_2019 #MVhovioikeus #esteellisyys/ MV-lehden käräjäoikeuden tuomio purettava

https://www.youtube.eom/watch7v-G-HAnOCJLYA
20.10.2019 #Lokakuu20_2019 #sananvapaus #IljaJanitskin/ Natopissis joutuu puhumaan totta MV-hovioikeudessa
https://www.youtube.com/watch7v—I.188bzociNs&I
21.10.2019 #Lokakuu21_2019 #sananvapaus #IljaJanitskin/ Sananvapaus-mielenosoitus MV-hovioikeuden edessä
https ://www.youtube.com/watch 7 v - X pZ k vaq 6 R RA&t
21.10.2019 #Lokakuu21_2019 #sananvapaus #IljaJanitskin/ Sananvapaus-mielenosoitus MV-hovioikeuden edessä
https://www.youtube.com/watch7v-St YGA I Oo 7ao
21.10.2019 #Lokakuu21_2019 #Bäckman #JessikkaAro/ MV-hovioikeus, 4. päivän analyysiä: Pronssisoturin paluu
https://www.youtube.com/vvatch7v-4I czI!UC9c
23.10.2019 #Lokakuu23_2019 #JessikkaAro/ Ilta-striimi: Analyysiä MV-hovioikeuden 5. päivästä (ke): Jessikka Aron kuuleminen
https://vv\vvv.voulube.com/vvatch7v-J8 AI 1 HAc.ll '&t
24.10.2019 #Lokakuu24_2019 Vainoaminen #pronssisoturi/ Ilta-striimi: Analyysiä MV-hovioikeuden 6. päivästä: Johan Bäckman
https://vvvvvv.voutubc.com/vvatch?v=hefom D5 Rrl Y&l
27.10.2019 #Lokakuu27_2019 #kirjamessut #vihapuhe/ Faktantarkistaja Vehkoon ja Putinin trollimetsästäjä Aron haastattelut
https://ww\v.\ outubc.com/\vatch7v:= WFmII.zcZ 11'.Q&I
28.10.2019 #Lokakuu28_2019 #LandOfFreePress #MVhovioikeus/ Vainoavat 'vainotut' kirjamessuilla ja sermin takana
https:// vv w vv .voutubc.com/vvatc h 7 v 7•M3K 8 mg aN 4 & t
30.10.2019 #Lokakuu30_2019 #AstaTuominen #MVvastaavaPäätoimittajako / Ilta-striimi: Analyysiä MV-hovioikeuden 8. päivästä: Ilja Janitskinin kuuleminen
https://www.voutubc.cpm/watch7v-\vlW1z.0FI 19uM&I^3s
13.11.2019 #Marraskuu 10_2019 #viranomaisvaino #kansalaisoikeudet/ Keitä Suojelupoliisi suojelee?
https://vvvvw.vout ubc.com/vvatch?v=8qVF8KPNMZI
22.11.2019 #Marraskuu22_2019/ Tiina Keskimäki 50v
https://wwvv.voutubc.com/watch?v=iQ DIGDUBUhcYt
2.12.2019 #Joulukuu2_2019 #Hanasaari #ToimittajatIlmanRajoja/ Hybridikeskus esittää: 'Sananvapaus' muuttuvassa Euroopassa
https://www.voutubc.com/vvatch7v-WODviOQ2Wvo
2.12.2019 #Joulukuu2_2019 #Hanasaari #ToimittajatIlmanRajoja/ Jessikka Aro ja eurooppaministeri Tuppurainen syyllistyivät väärään ilmiantoon ja kunnianloukkaukseen
https://www.youtube.com/watch?v=bBualCZc)dRI
6.12.2019 Itsenäisyyspäivä 6.12.2019 Helsingissä
https://www.youtube.com/watch?v=U1t9m-UrJws&
6.12.2019 Turvallinen Suomi takaisin ! 6.12.2019

https://www.youtube.com/watch?v=iBD9QuvC1rO&t
7.12.2019 Jessikka Aron kuuleminen hovioikeudessa 23.10.2019
https://www.youtube.com/watc h?v-h6q84IAIOiY&fbclid-lwARO pWEImitKilFR9WZNFXkJHav4~SovD21CuXq-5qN0fnzQpx4D1fr YonNVq

H2. Huuhtasen ja Keskimäen twitter-kirjoitukset 3. - 5.12.2019 Arolle ja Arosta

H3. Tiina Keskimäen twiitit 27.11.2019

H4. Keskimäen twiitti 5.12.2019

H5. Katselijoiden kommentit Huuhtasen ja Keskimäen Arosta tekemiin videoihin

H6. Kaksi Jessikka Aron vuonna 2019 tekemää rikosilmoitusta (= V18) Keskimäestä ja Huuhtasesta (5500/S/9839/19 ja 5500/R/75711/19).

Huuhtasen ja Keskimäen kirjalliset todisteet

V1. Reformi-studion raportointi MV-lehden hovioikeuskäsittelystä (125 sivua)

Ei hyväksytty seuraavia artikkeleja:
- Materiaalia vastakanteeseen Jessikka Arosta
- Onko Jessikka Aron ja hänen kansainvälisillä hybridioperaatioillaan syytesuoja Suomessa?

V2. Luovuttu.

V3. Ei hyväksytty.

V4. Arto Nyberg: Jakso 23: Vieraina Markus Selin, Okko Kamu ja Jessikka Aro, Aron haastattelu

V5. Ei hyväksytty.

V6. Otteita Putinin trollit -kirjasta - 3 kuvakaappausta aukeamista (381 - 383/470, 383 - 384/470 ja 386 - 387/470)

V7. Ei hyväksytty.

V8. Ei hyväksytty.

V9. Ei hyväksytty.

V10. Ei hyväksytty.

V11. Ei hyväksytty.

V12. Ei hyväksytty.

V13. Ei hyväksytty.

V14 Pipsa Aron kuvaama video kirjamessuilta "Pipsa Aro jauhottaa häiriköt Putinin trollit -kirjan signeeraustilaisuudessa 27.10.2019"

V15. Ei hyväksytty.

V16. Kuvakaappauksia Jessikka ja Pipsa Aron kirjoituksista sosiaalisessa mediassa (96 kpl)

V17. Luovuttu.

V18. Jessikka Aron vastaajista tekemät rikosilmoitukset vuonna 2019 (5500/S/9839/19 ja 5500/R/75711/19) (= H6)

V19. 6.12.2019 livestriimaus; Jessikka Aron itsenäisyyspäivän iltakävely

V20. Rikoskomisario Markku Silenin 5.12.2019 tekemä päätös asiassa 5500/R/70947/19. Ei hyväksytty.

V21. Koontivideo Reformi-studion ohjelmista (=H1)

V22. Todistaja Marko Lavikkalan Linkedln-sivuston kirjoitukset

Hakijan henkilötodistelu

1. Hakija Jessikka Aro
2. Todistaja Jaakko Pietiläinen
3. Todistaja Marko Lavikkala
4. Todistaja Jussi Parviainen

Huuhtasen ja Keskimäen henkilötodistelu

1. Panu Huuhtanen
2. Tiina Keskimäki

RATKAISU

Perustelut

Lähestymiskiellosta

Lähestymiskiellon sisällöstä

Lähestymiskiellosta annetun lain (lähestymiskieltolaki) 1 §:n 1 momentin mukaan henkeen, terveyteen, vapauteen tai

rauhaan kohdistuvan rikoksen tai tällaisen rikoksen uhan tai muun vakavan häirinnän torjumiseksi voidaan määrätä lähestymiskielto.

Lähestymiskieltolain 3 §:n 1 momentin mukaan sen mukaan kuin asiaa koskevassa ratkaisussa tarkemmin määrätään, lähestymiskieltoon määrätty henkilö ei saa tavata suojattavaa henkilöä eikä muuten ottaa häneen yhteyttä tai sitä yrittää (perusmuotoinen lähestymiskielto), ellei 4 momentista muuta johdu. Kiellettyä on myös suojattavan henkilön seuraaminen ja tarkkaileminen.

Mainitun pykälän 3 momentin mukaan jos on syytä olettaa, että 1 momentin mukainen lähestymiskielto ei ole riittävä rikoksen uhan tai muun häirinnän torjumiseksi taikka 2 momentin mukainen lähestymiskielto rikoksen uhan torjumiseksi, lähestymiskielto voidaan määrätä laajennettuna koskemaan myös oleskelua suojattavan henkilön vakituisen asunnon tai loma-asunnon, työpaikan tai erikseen määritellyn muun niihin rinnastettavan oleskelupaikan läheisyydessä (laajennettu lähestymiskielto).

Ja edelleen pykälän 4 momentin mukaan lähestymiskielto ei koske yhteydenottoja, joihin on asiallinen peruste ja jotka ovat ilmeisen tarpeellisia.

Lain esitöiden mukaan henkilö, jota vastaan lähestymiskieltoa pyydetään, ei saisi tavata itsensä uhatuksi tuntevaa henkilöä eikä ottaa tähän yhteyttä muulla tavoin. Kiellettyjä olisivat siten myös esimerkiksi puhelimitse, kirjeitse, sähköpostin välityksellä tai muulla vastaavalla tavalla tapahtuvat yhteydenotot. Kiellettyä olisi myös itsensä uhatuksi tuntevan henkilön seuraaminen ja tarkkaileminen. Kiellettyä olisi siten paitsi henkilön jäljessä kulkeminen, myös kaikenlainen suojeltavan henkilön tarkkaileminen esimerkiksi videoimalla tai valokuvaamalla. (HE 41/1998 vp., s. 17 s.)

Laajennetun lähestymiskiellon osalta esitöissä on todettu, että olisi yleensä kohtuutonta kieltää henkilöä, jota vastaan kieltoa pyydetään, oleskelemasta esimerkiksi kauppakeskuksessa, postissa tai pankissa, ravintolassa, teatterissa, konserttisalissa tai muussa niihin rinnastettavassa julkisia tai vapaa-ajan palveluja tarjoavassa paikassa, jossa itsensä uhatuksi tunteva henkilö tapaa asioida tai harrastaa. Vaikka henkilön, jota vastaan kieltoa pyydetään, oleskelua näissä tiloissa ei ainakaan ilman erityisen painavia perusteita voisi kieltää tai edes rajoittaa, hän ei luonnollisestikaan saisi näissäkään tiloissa kohdistaa itsensä uhatuksi tuntevaan henkilöön minkäänlaisia yhteydenottoja. Laajennetulla lähestymiskiellolla on

tarkoitettu torjua häirintää, joka ilmenee esimerkiksi niin, että häiritsijä ilman hyväksyttävää syytä toistuvasti ilmaantuu suojattavan henkilön elinpiiriin, esimerkiksi näyttäytymällä asuinalueella tai odottamalla työpaikan ulkopuolella työhön tulo- ja lähtöaikoina yrittämättä kuitenkaan puhutella tai ottaa suojattavaan henkilöön muulla tavoin yhteyttä. Tällainen käyttäytyminen saattaa joissain tapauksissa perustellusti vaikuttaa uhkaavalta ja siten muodostua suojattavalle henkilölle huomattavaksi häiriöksi, jota hänen ei kohtuudella voida edellyttää sietävän. Laajennettuakaan kieltoa ei kuitenkaan tulisi määrätä tarpeettoman laajana niin, että se kohtuuttomasti rajoittaisi kieltoon määrättävän oikeuksia asioida ja oleskella julkisissa tiloissa. (HE 41/1998 vp., s. 9 ja 18)

Lähestymiskiellon määräämisen edellytyksistä ja niiden arvioinnista

Lain 2 §:ssä säädetään kiellon määräämisen edellytyksistä. Pykälän 1 momentin mukaan lähestymiskielto voidaan määrätä, jos on perusteltu aihe olettaa, että henkilö, jota vastaan kieltoa pyydetään, tulisi tekemään itsensä uhatuksi tuntevan henkilön henkeen, terveyteen, vapauteen tai rauhaan kohdistuvan rikoksen tai muulla tavoin vakavasti häiritsemään tätä.

Lain 2 a §:n mukaan kiellon määräämisen edellytyksiä arvioitaessa on otettava huomioon asiaan osallisten henkilöiden olosuhteet, jo tapahtuneen rikoksen tai häirinnän laatu ja toistuvuus sekä todennäköisyys, että henkilö, jota vastaan kieltoa pyydetään, jatkaisi häirintää tai tekisi itsensä uhatuksi tuntevaan henkilöön kohdistuvan rikoksen.

Lain esitöiden mukaan rikoksen uhkaa tai häirintää koskevan vaaran olemassaolo tulisi aina arvioida objektiivisesti, ja lähtökohtana rikoksen uhan tai häirinnän olemassaoloa arvioitaessa olisi itsensä uhatuksi tuntevan henkilön arvio omasta tilanteestaan. Hänen tuntemuksensa eivät kuitenkaan yksin riittäisi kiellon määräämiseen, vaan uhka olisi esitettävän selvityksen perusteella oltava myös ulkopuolisen henkilön havaittavissa. (HE 41/1998 vp., s. 9 - 10 ja 17) Korkein oikeus on lähestymiskiellon uudistamisen edellytyksiä koskevan ennakkoratkaisunsa KKO 214:68 perusteluissa todennut, että lähestymiskielto merkitsee kieltoon määrättävän liikkumisvapauden rajoittamista, rekisteröintiä ja jonkinasteista leimautumistakin. Vaikka lähestymiskieltolain 2 §:ssä säädetty näyttövaatimus "perusteltu aihe olettaa" sinänsä on varsin matala verrattuna erityisesti rikosasiassa vaadittavaan näyttöön, lähestymiskieltoon vaaditun oikeusturva edellyttää kuitenkin,

että lähestymiskiellon määräämisen edellytyksistä esitetään objektiivisesti arvioitavissa oleva riittävä näyttö. Näyttövelvollisuus lähestymiskiellon määräämisen edellytyksistä kuuluu lähestymiskiellon hakijalle, mutta myös tuomioistuimen rooli asian selvittämisessä on lähestymiskieltoasioissa korostunut verrattuna rikosasioissa noudatettavaan menettelyyn. Lähestymiskieltolain 6 §:n 3 momentin mukaan käräjäoikeuden on huolehdittava siitä, että lähestymiskieltoasia tulee perusteellisesti käsitellyksi, (kohta 15) Edelleen esitöiden mukaan väärinkäytösten välttämiseksi vaaran tai ainakin sen jatkuessaan aiheuttaman uhan tulisi olla asiaa objektiivisesti arvioivan sivullisen havaittavissa. Merkitystä olisi näin ollen esimerkiksi sillä, onko suojattavaksi tarkoitettu henkilö häneen kohdistuneen uhan tai häirinnän vuoksi ottanut yhteyttä poliisiin, sosiaaliviranomaisiin tai vapaaehtoisjärjestöihin. Edelleen selvityksenä uhasta voisivat olla lääkärintodistukset, kirjalliset viestit ja tekniset tallenteet sekä todistajien, esimerkiksi naapurien tai työtovereiden kertomukset. (HE 41/1998 vp., s. 10)

Vaaran olemassaoloa arvioitaessa tulisikin erityisesti kiinnittää huomiota asianosaisten henkilöiden olosuhteisiin, häirinnän tai uhan laatuun ja sen toistuvuuteen sekä todennäköisyyteen, että uhka tai häirintä tulisi edelleen jatkumaan, ellei tilanteeseen puututa. Erityisen painava peruste olisi väkivalta, johon kieltoon määrättävä on syyllistynyt kiellolla suojattavaa henkilöä kohtaan, mutta vaaran ei tarvitsisi myöskään olla luonteeltaan suoranaista fyysistä uhkaa. Itsensä uhatuksi tuntevan henkilön rauhan häiritseminen esimerkiksi kotipiirissä, työpaikalla tai julkisilla paikoilla tapahtuvalla uhkailulla, solvaamisella tai kiusantekotarkoituksessa tapahtuvalla aiheettomalla seurailulla voisi olla riittävä peruste lähestymiskiellon määräämiselle. Myös puhelimitse, kirjeitse tai muulla vastaavalla tavalla toteutettu häirintä voisi jatkuessaan aiheuttaa lähestymiskiellon määräämisen. Lähestymiskieltoa koskevaa pyyntöä ratkaistaessa olisi arvioitava, tulisiko henkilö, jota vastaan kieltoa pyydetään, todennäköisesti jatkamaan häirintää tai tekemään itsensä uhatuksi tuntevaan henkilöön kohdistuvan rikoksen, ellei tilanteeseen puututtaisi. Jos ei enää olisi perusteltua aihetta olettaa rikoksen tapahtuvan tai häirinnän jatkuvan, kieltoa ei määrättäisi. Kiellon määräämisen edellytyksiä harkittaessa otettaisiin huomioon aikaisemmin tapahtuneet mahdolliset rikokset tai muu häirintä hakijaa kohtaan sekä tämän kiellon määräämistä edeltäneen toiminnan laatu. (HE 41/1998 vp., s. 10 ja 17 ja HE 144/2003 vp., s. 31)

Lainkohdassa tarkoitettua muuta vakavaa uhkaa kuin

rikoksella uhkaamista voisi olla esimerkiksi pitkän aikaa jatkunut tai tiheästi sattunut yhteyden ottaminen vailla asiallista perustetta tai itsensä uhatuksi tuntevan seurailu. Tällainen menettely voi täyttää kotirauhan rikkomisrikoksen tunnusmerkistön, mutta se ei olisi edellytys kiellon määräämiselle. Samoin toistuva pilkallinen tai loukkaava käyttäytyminen voisi johtaa lähestymiskiellon määräämiseen, jos käyttäytyminen on ollut itsensä uhatuksi tuntevan henkilön vakavaa häirintää siitä riippumatta, onko samalla tehty kunnianloukkausrikos. (HE 41/1998 vp., s. 17)

Henkeen, terveyteen tai vapauteen kohdistuvat rikokset olisi ymmärrettävä laajasti. Niillä ei tarkoiteta ainoastaan rikoslain 21 ja 25 luvussa rangaistavaksi säädettyjä tekoja, vaan myös muita samoja oikeushyviä suojaavia kriminalisointeja. Lähestymiskielto olisi siten mahdollista määrätä esimerkiksi seksuaalirikoksen tai sen uhan torjumiseksi. (HE 144/2003 vp., s. 29)

Kysymyksenasettelu käräjäoikeudessa

Asiassa on kysymys lähestymiskiellon määräämisen edellytysten arvioimisesta. Harkinnassa on otettava huomioon ensinnäkin asiaan osallisten henkilöiden olosuhteet. Toiseksi on selvitettävä mahdollisesti jo tapahtuneen rikoksen tai häirinnän laatu ja toistuvuus sen perusteella, mitä vastaajien menettelyn osalta on tullut näytetyksi. Sen jälkeen on arvioitava, onko vastaajien menettelyn perusteella olemassa perusteltu aihe olettaa, että vastaajat tulisivat tekemään Aron terveyteen, vapauteen tai rauhaan kohdistuvan rikoksen tai muulla tavoin vakavasti häiritsemään tätä. Vaikka lähestymiskiellon määräämisen muodolliset edellytykset täyttyisivätkin, lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentin sanamuoto ”(l)ähestymiskielto *voidaan* (korostus tässä) määrätä ...” jättää tuomioistuimelle harkintavaltaa, minkä vuoksi kysymys on lopulta kokonaisharkinnasta ja punninnasta kiellon määräämisen puolesta ja sitä vastaan puhuvien seikkojen suhteen.

Asiaan osallisten henkilöiden olosuhteet

Aro on Yleisradion toimittaja. Hän on kertomansa mukaan erikoistunut Venäjän informaatiosodankäyntiin ja ektremismiin. Hän on kiinnostunut erityisesti sosiaalisen median propagandasta, tutkinut jihadisteja ja tehnyt juttuja esimerkiksi uusnatseista. Vuonna 2016 Keskimäki oli alkanut osoittaa sosiaalisessa mediassa epätervettä kiinnostusta Aroa kohtaan viimeistään silloin, kun hänet oli nimetty

MV-lehden tiedottajaksi ja Ilja Janitskinin avustajaksi. Huuhtanen oli alkanut näkyä sosiaalisessa mediassa vuonna keväällä 2018. Keskimäki ja Huuhtanen ovat Aron kimpussa ainoastaan sen takia, että Aro on työssään tutkinut Kremlin trolleja, siis Kremlin informaatiosodankäyntiä ja sosiaalisen median hyödyntämistä siinä. Aron mukaan he kokevat, että Aro on kohdellut väärin heidän yhteistyökumppaneitaan Janistkinia ja Johan Bäckmania ajaen heidän agendaansa, johon kuuluu Aron mustamaalaaminen eri kanavissa, Aron lähestyminen, Aron esimiesten "bingailu" twitterissä ja aiheettomien rikosilmoitusten tekeminen. Huuhtanen ja Keskimäki ovat saaneet yllytetyiksi mukaan muitakin henkilöitä, ja Aro oli saanut lauantaina viestin, jossa eräs hänelle tappouhkauksia lähettänyt henkilö oli ilmoittanut selvittäneensä Aron osoitteen. Huuhtanen ja Keskimäki ikäänkuin näyttävät esimerkkiä muille ihmisille käyttäytymisestä Aron suhteen eivätkä tunnusta Aron ihmisarvoa eivätkä ihmisoikeuksia.

Aro on pyytänyt Keskimäkeä lopettamaan sosiaalisessa mediassa häntä koskevan MV-lehdessäkin jo julkaistun sisällön (mm. että Aro on huumerikollinen, valehtelija, väärän ilmiannon tekijä, CIA:n työntekijä ym.) esittämisen. Huuhtanen ja Keskimäki ovat samoja perättömiä ja loukkaavia asioita jankkaamalla saaneet muut heitä tottelevat ihmiset uskomaan, että kyse on normaalista sananvapauden käytöstä, vaikkei niin ole. Keskimäki ei ole lopettanut menettelyään.

Aro on saanut tietoonsa Keskimäen ja Huuhtasen kirjoittelun saamalla yhteydenottoja Huuhtasen ja Keskimäen yleisön jäseniltä, kun nämä tulevat haukkumaan Aroa virtuaalisessa maailmassa, muun muassa kommentoimalla Aron YouTube-kanavaa. Huuhtasen ja Keskimäen menettely on henkistä väkivaltaa, ja heidän yleisönsä syyllistyy samaan. Tämä vaikeuttaa Aron työntekoa.

Huuhtanen ja Keskimäki myös saapuvat tilaisuuksiin, joissa Aro on ollut paikalla, kuten Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen järjestämään paneeliin, mikä oli ollut niin järkyttävää, että Aro oli seuraavana päivänä eräässä toisessa paneelissa purskahtanut itkemään.

Huuhtanen ja Keskimäki ovat saatuaan tietää heidän menettelynsä aiheuttavan Arolle stressiä, ahdistusta ja pelkoa varsinkin MV-lehteen liittyvän hovioikeuskäsittelyn aikana julkaisseet tarkoituksella Reformi-studio ohjelmia tiiviiseen tahtiin. Näytti siltä, että heidän yhtenä tavoitteena oli saada Aro niin sanotusti pelattua pois pelistä, saada hänet uupumaan niin, ettei hän jaksaisi käräjöidä Bäckmania

ja Janitskinia vastaan hovioikeudessa. He yrittävät provosoida Aroa. Aro saa tukea työnantajaltaan ja kirjansa kustantajalta. Huuhtasen ja Keskimäen menettely on kostoa Aron kirjoittaman Putinin trollit -nimisen kirjan julkaisemisesta.

Ulkopuolisetkin ihmiset ilmoittavat Arolle häneen kohdistuneesta kirjoittelusta. Myös Aron esimiehet ja työkaverit kertovat, että heille on lähetetty Huuhtasen ja Keskimäen tuottamaan materiaaliin liittyviä vihaviestejä. Huuhtanen ja Keskimäki ovat hyökänneet myös hovioikeudessa todistaja toiminutta Aron siskoa vastaan.

Huuhtanen ja Keskimäki kirjoittavat Arosta hänen kirjoittamansa kirjan, hänen tekemiensä juttujen tai hänestä tehtyjen haastattelujen johdosta. Heidän mukaansa Aron käsittelemistä aiheista, äärioikeistosta ja Venäjän informaatio-operaatioista ei saisi kirjoittaa, ja Aron mukaan Huuhtanen ja Keskimäki koettavat vaikeuttaa hänen työntekoaan.

Kun Huuhtanen ja Keskimäki tulevat paikalle tilaisuuksiin, Aron aikaa menee turvajärjestelyihin ja sen varmistamiseen, ettei Aro joudu striimaamisen kohteeksi, missä Aro ei ole aina onnistunut. He eivät koskaan kysy, onko kuvaaminen sallittua, vaan kuvaavat väkisin, mikä on sadismin yksi muoto. Toimittajan sääntöjen mukaan kuvaamisen kohteen suostumus on edellytys kuvaamiselle.

Aron turvallisuustilanne on huono, ja poliisin viime vuonna tekemän uhka-arvion mukaan Aroon kohdistuu impulsiivisen väkivallan uhka, jos hän on väärässä paikassa väärään aikaan, minkä vastaajat tietävät. Turvamiehet eri tilaisuuksissa ovat järjestävien tahojen järjestämiä. Aro on turvamiesten tarpeessa puolijulkisissakin tilaisuuksissa, jottei joudu striimatuksi. Turvamiehet ovat kokeneet itsensä tarpeellisiksi tilaisuuksissa ja kertoneet itsekin pelänneensä striimaamista.

Aro oli kirjamessuilla tapahtuneen Huuhtasen ja Keskimäen lähestymisen ja MV-lehteen liittyvän hovioikeuskäsittelyn jälkeen käynyt tekemässä poliisille rikosilmoituksen ja kysynyt neuvoa lähestymiskiellon hakemiseksi. Lähestymiskieltohakemuksen vireillepano ei ollut rauhoittanut tilannetta, vaan se oli pahentunut.

Aro oli julkaissut syyskuussa 2014 ensimmäisen Venäjän trolli -artikkelinsa, jonka jälkeen Johan Bäckman oli välittömästi aloittanut valeuutisten tekemisen Arosta venäjän mediaan ja Suomessa sosiaaliseen mediaan. Toukokuussa

2015 Aro oli julkaissut laajat trolli-selvitykset, joissa oli mainittu MV-lehti. Sitten MV-lehti oli tehnyt ensimmäisen törkyjutun Arosta. Tammikuussa 2016 Aro oli tehnyt rikosilmoituksen Janistkinista, Bäckmanista ja kolmannesta henkilöstä, minkä jälkeen Janistkinin ja Bäckmanin toiminta oli entisestään pahentunut muun muassa julkaisemalla Aroa koskeva huumetuomio. Toukokuussa 2016 Helsingin poliisi oli tiedottanut aloittavansa tutkinnan MV-lehdestä. Janistkin oli paennut ulkomaille, ja Keskimäki oli tullut hänen tiedottajakseen ja väittänyt Aron tehneen väärän ilmiannon. Vuonna 2017 Bäckmania vastaan oli nostettu syyteet. Kesäkuussa 2018 oli ollut käräjäoikeudessa oikeudenkäynti, ja käräjäoikeus oli antanut tuomion 18.10.2018 vainoamisesta, törkeästä kunnianloukkauksesta ynnä muusta. Asianosaisten valitettua asiaa on käsitelty hovioikeudessa, ja viimeisin istuntopäivä on 19.12.2019. Aro ei ollut tehnyt väärää ilmiantoa, vaan tutkintapyynnön poliisille.

Aron kertoman mukaan Keskimäki oli seurannut oikeudenkäyntiä käräjäoikeudessa ja tehnyt sen jälkeen baarista käsin törkylähetystä. Raportointi ei ollut ollut asiallista.

Vastaajien menettely on aiheuttanut sen, että oikeudenkäyntiin meneminen ja siellä asioista kertominen on ollut vastenmielistä ja vaikeaa, koska Aroa pidetään vankina valeuutisoinnin ja vihapuheen sekä henkisen väkivallan kierteessä.

Aro ei ole Naton työntekijä eikä hän ole EU:n hybridikeskuksen työntekijä. Aro ei ole väittänyt, että Keskimäki ja Huuhtanen ovat Putinin trolleja. Keskimäen mainitseminen kirjassa oli normaalia sananvapauden käyttöä, ja Keskimäen osuus siinä oli hyvin pieni. Keskimäki oli häiriköinyt Aroa tämän työn takia. Kirjassa kerrottiin muun muassa tapauksista, joissa Kremlin informaatiovaikuttamista tutkineita oli häiritty.

Aro on kertonut, että hashtag-merkin ”#” kirjoittamien henkilön nimeen eteen viestissä merkitsee lähestymistä kyseiseen henkilöön yhteydenottomielessä. Aro on estänyt twitterissä, facebookissa ja YouTubessa Keskimäen ja Huuhtasen siten, etteivät he näe Aroa eivätkä pysty ottamaan häneen yhteyttä.

Aron tietämän mukaan Keskimäelle oli myönnetty pressikortti, mutta poliisi oli ottanut sen häneltä pois. Valtioneuvoston viestinnästä Päivi Anttikoski oli sanonut, ettei se kuulunut Keskimäelle, koska Keskimäen tuottama

sisältö ei ollut journalistista.

Huuhtanen ja Keskimäki ovat kertomansa mukaan Reformi-studio-nimisen verkkojulkaisun toimittajia, Huuhtanen vastaava päätoimittaja ja Keskimäki tutkiva toimittaja. Heidän kertomansa mukaan julkaisulla on kolme kanavaa, yksi mielenosoitusten kuvaamista ja julkaisemista varten, toinen on Keskimäen oma viranoamistoiminnan korruptiota paljastava kanava ja kolmas heidän yhteinen Reformi-studio-kanava. Reformistudion pääasiallinen julkaisukanava on YouTube. Keväästä 2019 lukien Reformistudio oli julkaissut noin 150 videota, ja isossa osassa oli ollut MV-lehteä koskeva hovioikeuskäsittely, jota Huuhtanen oli seurannut käsittelyn kaikki päivät. Julkaisun muita teemoja olivat muun muassa Suomen huoltovarmuus ja tiedustelulainsäädännön valmistelu. Keskimäellä oli ollut Valtioneuvoston kanslian hänelle myöntämä pressikortti, EU:n lehdistöakkreditointi, mutta poliisi oli ottanut sen häneltä pois.

Huuhtasen ja Keskimäen yhdensuuntaisesti kertoman mukaan MV-lehti oli alkanut vuonna 2015 julkaista valtamediasta poikkeavia kirjoituksia. Huuhtanen oli ollut mukana Suomi Ensin -liikkeessä, ja MV-lehdessä Ilja Janitskin oli edustanut sananvapauslinjaa ja kertonut liikkeen järjestämistä mielenilmauksista. Jessikka Aro oli julkaissut vuosina 2014 - 2015 Ylen kioskissa juttuja Putinin trolleista. MV-lehti oli laitettu jutuissa Venäjän hallintoa myötäileväksi sivustoksi. Sen jälkeen Ilja Janitskin ja MV-lehti olivat aloittaneet kovasanaiset vastakirjoitukset. Aron syyllistymistä huumausainerikokseen koskeva tuomio oli julkaistu MV-lehdessä. Sitten oli alkanut taistelu MV-lehden ja Ilja Janitskinin tuhoamiseksi. Ilja Janitskin ja Johan Bäckman ja kolmas henkilö oli tuomittu Helsingin käräjäoikeudessa MV-lehteen liittyvästä kirjoittelusta, Janitskin 2 vuoden vankeusrangaistukseen.

Huuhtasen ja Keskimäen mukaan heidän twitter-viestinsä eivät ole olleet Arolle kohdistettuja eivätkä ne ole voineet häiritä Aroa, koska Aro oli sosiaalisessa mediassa estänyt heidät. Aro sai viestit tietoonsa vain itse seuraamalla heidän viestintäänsä.

Huuhtasen mukaan Aro oli vuonna 2018 Naton konferenssissa Georgiassa esittänyt Huuhtasesta ja mielenosoituksissa mukana olleista valokuvia ja väittänyt heitä Itä-Ukrainan Donbassissa koulutetuiksi Venäjän hybridisotilaiksi, vaikkei Huuhtanen ollut Donbassissa edes käynyt eikä hän tuntenut venäläisiä.

Todistaja **Jaakko Pietiläinen** on olevansa Aron kustantaja ja vetävänsä WSOY:n Johnny Kniga -kustannusta. Kustannusyhtiö on julkaissut Aron Putinin trollit -kirjan. Kirjan kirjoittamisen aikaan todistaja oli keskustellut Aron kanssa vastaajista, koska Aro oli ollut selkeästi hyvin stressaantunut ja hänen kykynsä tehdä työtä oli häiriintynyt vastaajien toiminnasta. Esimerkiksi kirjamessuilla tapahtunut tilanne, jossa Aro oli ollut promoamassa kirjaansa WSOY:n pisteellä ja jossa vastaajat olivat hyvin lähellä ollen kuvanneet Aroa, oli häirinnyt häntä. Todistaja oli itsekin ärtynyt tilanteesta. Lisäksi oli tiedossa, että vastaajat julkaisevat striimaamisensa kanavillaan sosiaalisessa mediassa. Pietiläisen tietojen mukaan häirintä Aroa kohtaan oli jatkunut pitkään, ja kokonaistilanne oli kestänyt noin neljä vuotta. Häirintä on vaikuttanut Aroon siten, että kirjan valmistumisessa oli mennyt enemmän aikaa kuin oli suunniteltu, ja kirjan valmistuminen oli viivästynyt puolella vuodella. Pietiläisen mukaan Keskimäkeä ei ole leimattu kirjassa Putinin trolliksi. Todistajan mukaan oli etukäteen mietitty Aron kanssa turvatoimia joihinkin sellaisiin tilaisuuksiin, joissa Aro esiintyi, nimenomaan Huuhtasen ja Keskimäen käyttäytymisen tai pelätyn käyttäytymisen vuoksi. Kirjamessuilla sattuneesta tapahtumasta todistaja oli keskustellut jälkeenpäin Aron kanssa, ja Aro oli ollut siitä hyvin ahdistunut. Huuhtasen ja Keskimäen toiminta on todistajan mukaan poikkeuksellista, eikä hän tiennyt, että Ylessä olisi kenellekään muulle toimittajalle vastaavaa tapahtunut.

Todistaja **Marko Lavikkala** on kertonut toimivansa Yleisradion riskienhallinta- ja turvallisuuspäällikkönä. Lavikkala on tullut tietämään Huuhtasen ja Keskimäen Aron yhteydenottojen kautta. Huuhtasen todistaja oli nähnyt Ylen edessä 26.10.2018 mielensoituksessa. Todistaja oli keskustellut Aron kanssa noin kuukausittain, ja keskusteluissa oli käynyt ilmi, että Huuhtasen ja Keskimäen toiminta on vaikuttanut Aroon negatiivisesti ja että Aro on ollut ahdistunut some-striimausten vuoksi. Todistaja ei ollut nähnyt merkkejä häirinnän laantumisesta ja arvioi sen jatkuvan. Todistaja on joiltakin osin tietoinen poliisin Arosta tekemästä uhka-arvioista, jonka mukaan konkreettista fyysistä uhkaa ei ole, mutta vastaajien tekemät some-viestit ja videot saattavat provosoida yksittäisen toimijan toimimaan väkivaltaisesti. Todistaja on pitänyt vastaajien menettelyä vakavana häirintänä Aroa kohtaan. Käräjäoikeus toteaa, etteivät Lavikkalan todisteesta V22 ilmenevät kirjoitukset anna aihetta epäillä todistan luotettavuutta.

Käräjäoikeus toteaa Ahon ja todistajien Pietiläinen ja Lavikkala kertomusten perusteella, että Aro on kokenut

kertomansa Huuhtasen ja Keskimäen menettelyn oikeudettomana ja hyvin häiritsevänä erityisesti hänen ammattinsa harjoittamisen kannalta. Aro on myös ahdistunut, peloissaan ja stressaantunut Huuhtasen ja Keskimäen menettelyn vuoksi. Käräjäoikeus toteaa, ettei tätä Aron kertomaa ole syytä epäillä. Kirjallisena todisteena H1 olevasta Reformi-studion julkaisuista tehdystä koosteesta (H1) ja Huuhtasen ja Keskimäen lähettämistä verkkoviesteistä (H2 - H4) ilmenee, että Huuhtanen ja Keskimäki ovat monissa kohdin kirjoittaneet ja lausuneet Arosta tavalla, joka saattaa täyttää kunnianloukkausta ja yksityiselämää loukkaavaa rikosta koskevan rangaistussäännöksen tunnusmerkistön.

Todisteesta H1 ilmenee sekin, että Huuhtasen ja Keskimäen julkaisutoiminnassa on kysymys sananvapauden käyttämisestä joukkoviestinnässä annetussa laissa (sananvapauslaki) tarkoitetusta ohjelmatoiminnasta, koska verkkoviesteinä julkaistut ohjelmat ovat olleet vapaasti valikoituvan viestien vastaanottajien joukon muodostaman yleisön saatavilla. Huuhtasen ja Keskimäen lähettämät hakemuksessa tarkoitetut twitter-viestit (H2- H4) ovat myös sananvapauslain tarkoittamia verkkoviestejä.

Huuhtasen Keskimäen kertoman perusteella Huuhtasta on pidettävä sananvapauslain 4 §:ssä tarkoitettuna Reformi-studion ohjelmien vastaavana toimittajana.

Mahdollisesti jo tapahtuneet rikokset tai häirintä

Kohta 1 (29.4.2018 Helsingin käräjäoikeuden pihalla)

Aro on kertonut, että Huuhtasen lausumat eivät ole totta ja että lausumat loukkaavat hänen kunniaansa. Aron mukaan hän ei toimi Naton lukuun, eikä hän ole hybridisotilas.

Huuhtanen on kertonut osallistuneensa lailliseen mielenosoitukseen Helsingin käräjäoikeuden pihalla Ilja Janitskinin vangitsemisoikeudenkäynnin ajankohtana ja pitäneensä mielenosoituspuhetta. Koska Aro oli sanonut heitä Putinin trolleiksi, hän piti Nato-trollia vastaavana terminä ja käytti sitä Arosta. Huuhtasen mukaan informaatiosodassa oli kaksi osapuolta. Huuhtanen edusti perinteistä puolueettomuuspolitiikkaa, ja Aro kävi hänen mielestään jonkinlaista sotaa puolueetonta Suomea kohtaan.

Käräjäoikeus toteaa, että todisteesta H1 (29.4.2019 Helsingin oikeustalo) ilmenee Huuhtasen huutaneen

mielenosoituksessa hakemuksessa kuvatuin tavoin. Huuhtasen menettely saattaa täyttää kunnianloukkausrikoksen tunnusmerkistön, varsinkin siltä osin kuin Huuhtanen on kutsunut Aroa narkomaaniksi. Asiassa ei ole esitetty näyttöä siitä, että Aro olisi tässä tilaisuudessa tullut häirityksi. On oletettavaa, että Aro on kokenut kokenut Huuhtasen menettelyn häiriöksi tultuaan siitä myöhemmin tietoiseksi.

Käräjäoikeus toteaa, ettei kunnianloukkaus ole lähestymiskieltolain 2 §:ssä tarkoitettu vapauteen tai rauhaan kohdistuva rikos. Asiassa ei ole näytetty, että Huuhtasen menettely olisi välittömästi tapahtumahetkellä häirinnyt Aroa, vaan vasta jälkeenpäin.

Kohta 2 (kesäkuu 2018, MV-lehteen liittyvä oikeudenkäynti Helsingin käräjäoikeudessa)

Asiassa ei ole esitetty näyttöä siitä, että Keskimäki oli toiminut kesäkuussa 2018 MV-lehden tiedotusvastaavana.

On riidatonta, että Keskimäki oli osallistunut yleisönä oikeudenkäyntiin. Keskimäen tunnustus osoittaa hänen tuottaneen sosiaaliseen mediaan materiaalia raportoimalla istuntosalista käsin sekä julkaisseen Aron kuulemisen nauhat omalla sivullaan.

Asiassa on jäänyt näyttämättä, että Keskimäen julkaisema raportointi on ollut uhkaavaa, mustamaalaavaa tai häiritsevää taikka että hän on istuntojen jälkeen maalittanut Aroa, asiassa kuultuja todistajia ja Aron asiamiehiä.

Aroa koskevien äänitallenteiden julkaisu voi täyttää yksityiselämää loukkaavaa tiedon levittämisen tai kunnianloukauksen tunnusmerkistön. Kumpikaan rikos ei ole lähestymiskieltolain 2 §:ssä tarkoitettu vapauteen tai rauhaan kohdistuva rikos.

Asiassa ei ole esitetty näyttöä siitä, että Keskimäki olisi lähestynyt Aroa istunnossa tai että Keskimäen menettely istunnossa olisi muutoinkaan häirinnyt Aroa käsittelyn aikana sitä lukuukottamatta, että Aro on kokenut Keskimäen läsnäolon ahdistavaksi. Todennäköistä on, että Aro on kokenut Keskimäen menettelyn häiriöksi istunnon jälkeen tultuaan siitä tietoiseksi.

Huuhtasen tunnustus osoittaa hänen osallistuneen käräjäoikeuden ulkopuolella järjestettyyn mielenosoitukseen. Huuhtasen kertoman mukaan mielenosoitus oli ollut poliisille ilmoitettu, ja poliisi oli huolehtinut turvallisuudesta. Tätä

Huuhtasen kertomaa ei ole syytä epäillä. Käräjäoikeus katsoo jääneen näyttämättä, että Aron turvautuminen turvallisuusviranomaisten apuun on ollut tarpeen Huuhtasen menettelyn vuoksi.

Käräjäoikeus katsoo jääneen näyttämättä, että Huuhtanen on lähestynyt tai muuten häirinnyt Aroa sanotussa tilaisuudessa.

Kohta 3 (26.10.2018 Yleisradion pihalla)

Aro on kertonut kävelleensä mielenosoituksen ohitse sen aikana siten, ettei häntä ollut tunnistettu. Huuhtasen huutaminen oli häirinnyt Aroa. Ei ollut olemassa sellaista uutista, jossa väitettäisiin, että Janitskin saa Venäjältä rahoitusta. Mielenosoitus oli ollut vastaisku ja kosto käräjäoikeuden 10 päivää aikaisemmin antamasta tuomiosta Janistkinille ja Bäckmanille.

Huuhtanen on kertonut osallistuneensa mielenosoitukseen Yleisradion pihalla, mutta hän ei ollut seurannut Aroa tilaisuuteen, eikä tiennyt edes Aron työhuoneen sijaintia rakennuksessa. Huuhtanen oli kokenut, että Yleisradion vaino MV-lehteä kohtaan oli ollut kohtuuton. Mielenosoituksessa oli ollut kysymys poliisille ilmoitetusta laillisesta yleisestä kokouksesta, johon oli osallistunut 10 puhujaa, ja poliisi oli turvannut tilaisuuden turvallisuuden. Hän ei ollut striimannut huutoa. Mielenosoitus oli ollut koko Ylen politisoitumista vastaan.

Todistaja Marko Lavikkala on kertonut Yleisradion päärakennuksen edessä havaitsemastaan mielenosoituksesta, että se oli kestänyt noin kaksi tuntia ja siihen oli osallistunut noin tusina miehiä. Puhe siinä oli ollut aggressiivista ja siinä oli syytetty Aroa väärästä Janitskiniin liittyvästä uutisesta. Mielenosoitus ei ollut kohdistunut pelkästään Aroon. Yleisradion työntekijät olivat kokeneet huutamisen ahdistavana ja pelottavana. Poliisi oli ollut paikalla. Huuhtanen ei ollut aiheuttanut fyysistä uhkaa Yleisradiolle eikä Lavikkala muistanut, oliko Huuhtanen aiheuttanut järjestyshäiriötä.

Huuhtasen tunnustus, todistaja Lavikkalan kertomus ja todiste H1 (26.10.2018 Ylenanto) osoittavat Huuhtasen osallistuneen mielenosoitukseen Yleisradion pihalla ja pitäneen kovaäänistä mielenosoituspuhetta mikrofonia käyttäen esittäen siinä hakemuksessa kuvatun vaatimuksen Arolle Janitskinia koskevan uutisen korjaamisesta. Huuhtasen ja Lavikkalan kertomukset osoittavat, että kysymys oli ollut laillisesta mielenosoituksesta ja että poliisi

oli ollut paikalla huolehtimassa yleisestä järjestyksestä ja turvallisuudesta. Huuhtasen ja Lavikkalan kertomusten perusteella Huuhtanen oli osoittanut mieltään Yleisradion vääräksi kokemansa Janitskia koskevan uutisoinnin vuoksi, vaikkakin hän oli myös maininnut nimeltä toimittaja Aron. Asiassa ei ole myöskään esitetty näyttöä siitä, että Huuhtanen oli lähestysmiskieltolaissa tarkoitetulla tavalla jäljessä kulkemalla seurannut Aroa Yleisradion pihalle.

Huuhtasen menettely ei täytä minkään lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun rikoksen tunnusmerkistöä.

Aron kertoman perusteella on tullut näytetyksi, että Huuhtasen menettely oli häirinnyt häntä hänen kuljettuaan tunnistamattomana mielenosoituksen ohitse. Huuhtasen ei kuitenkaan ole näytetty olleen tietoinen siitä, että Aro oli ollut mielenosoituksen lähettyvillä, vaikkakin Huuhtanen on voinut pitää varsin todennäköisenä, että hänen Aroa koskevat lausumansa tulevat myöhemmin Aron tietoon.

Kohta 4 (29.8.2019 Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen tilaisuus)

Aro on kertonut, että hän oli ollut tilaisuudessa yhtenä puhujana mutta hän ei ollut puhunut disinformaatiosta. Oli mahdollista, että tilaisuudessa oli ollut striimauskielto. Livestriimaaminen oli journalistin ohjeiden mukaista vain silloin, kun siitä on sovittu kohteen kanssa. Tapahtuma oli vaikuttanut Aroon niin, että hän oli seuraavana päivänä toisessa paneelissa purskahtanut itkuun.

Huuhtasen ja Keskimäen kertomuksista ilmenee, että he olivat ilmoittautuneet tilaisuuteen, mutta heitä ei ollut sinne päästetty, vaikka heidät oli toivotettu tervetulleiksi. Lisäksi he ovat kertoneet halunneensa kuulla, mitä Aro puhui tilaisuudessa, sekä saada haltuunsa Aron esityksen Keskimäen rikosilmoituksen täydentämiseen. Asiassa ei ole esitetty näyttöä siitä, että he olisivat väkisin yrittäneet tunkeutua tilaisuuteen. Huuhtanen on tunnustanut aikomuksenaan olleen livestriimata muiden muassa Aroa.

Käräjäoikeus katsoo jääneen näyttämättä, että Huuhtanen tai Keskimäki olisivat menetelleet tilaisuudessa rikollisesti tai että heidän menettelynsä olisi häirinnyt Aroa kyseisessä tilaisuudessa. Käräjäoikeus sitä vastoin katsoo, että Huuhtaen ja Keskimäen pyrkimyksenä on ollut Arolta lupaa kysymättä ja siten hyvän journalistisen tavan vastaisesti striimata ja siten videokuvata Aroa ja julkaista ohjelmatoiminnassaan näin saamaansa materiaalia Arosta ilman tämän lupaa ja kielteisessä sävyssä, mitä ilmentää

todisteen H1 (29.8.2019 Jessikka Aron dis-informaatiopaneeli) otsikkokin. Käräjäoikeus toteaa, että livestriimin julkaiseminen ilman kohteen lupaa voi olla yksityiselämää loukkaavaa tiedon levittämistä tai kunnianloukkausta.

Käräjäoikeus toteaa, että todisteesta H1 (29.8.2019 Jessikka Aron dis-informaatiopaneeli) ilmenevä Keskimäen perustelu materiaalin saamiseksi tilaisuudesta osaltaan tukee Keskimäen ilmoittamaa perustetta hankkia todistusaineistoa rikosilmoituksensa täydentämistä varten. Tämä puhuu sitä vastaan, että Huuhtasen ja Keskimäen yksinomaisena tarkoituksena olisi ollut Aron häiritseminen tilaisuudessa.

Kohta 5 (21.10. - 14.11.2019 MV-lehteen liittyvä oikeudenkäynti Helsingin hovioikeudessa)

Aro on kertonut, että oikeudenkäynnin yhteydessä Huuhtanen ja Keskimäki olivat levittäneet rasistista vihapuhetta Aron asiamiehistä.

Asiassa on riidatonta, että Huuhtanen ja Keskimäki olivat yleisönä seuranneet oikeudenkäyntiä ja raportoineet siitä julkaisemalla tietoja oikeudenkäynnin kulusta.

Huuhtanen on kertonut osallistuneensa lailliseen tukimielenosoitukseen, mutta hän ei ollut solvannut Aroa. Huuhtasella oli mennyt tunteisiin seurata, mitä heidän ystävilleen tehtiin viitaten muiden ohella Ilja Janitskiniin. Huuhtanen ja Keskimäki eivät olleet toiminnallaan vaikuttaneet oikeudenkäynnin kulkuun. Huuhtanen oli asiallisesti kysynyt, voitiinko todistajaa kuulla yleisön läsnä ollessa. Huuhtasen mukaan oikeudenkäynti, jossa Aro oli asianomistajana, oli tuonut Arolle vanhat ikävät asiat mieleen, eikä Huuhtanen ja Keskimäki olleet siitä vastuussa.

Todisteesta H1 (10.10.2019 Oikeusmurhan taustat-hovioikeuskäsittely alkaa ma 14.10., 11.10.2019 MV-lehden käräjäoikeuden tuomio purettava, 20.10.2019 Natopissis joutuu puhumaan totta MV-hovioikeudessa, 21.10.2019 Sananvapaus-mielenosoitus MV-hovioikeuden edessä, 21.10.2019 MV-hovioikeus, 4. päivän analyysiä: Pronssisoturin paluu, 23.10.2019 Ilta-striimi: Analyysiä MV-hovioikeuden 6. päivästä: Johan Bäckman) ilmenee muun muassa, että Huuhtanen ja Keskimäki olivat kokeneet epäoikeudenmukaisena väittämänsä Aron kampanjan Reformi-studion mainostulojen lakkauttamiseksi sekä kirjoittelun ja väitteiden esittämisen Keskimäestä Putinin trollit -kirjassa. Lisäksi he ovat arvostelleet Aron tekemää rikosilmoitusta, joka oli johtanut heidän seurattavanaan

olevaan oikeudenkäyntiin. Lisäksi he ovat ilmoittaneet julkaisseensa Jessikka Aroa koskevan rikostuomion esitutkintapöytäkirjoineen ja selostaneet rikosasian tapahtumatietoja.

Huhtasen ja Keskimäen kirjallisena todisteena olevasta Reformi-studion raportoinnista MV-lehden hovioikeuskäsittelystä (V1) ilmenee, että Huuhtanen on seurannut mainittua käsittelyä yleisönä ollessaan ja raportoinut siitä verkkoviestein http://suomiensin.com -nimisellä internet-sivustolla. Raportointi on pääpiirteissään ollut asiallista ja keskittynyt koko oikeudenkäynnin eikä pelkästään Aron osuuden seuraamiseen.

Asiassa on jäänyt näyttämättä, että Huuhtanen oli mielenosoituksessa huutanut solvauksia Arosta. Asiassa ei ole myöskään näytetty, että Huuhtasen menettely mielenosoituksessa on häirinnyt Aroa. Aro on vasta jälkeenpäin tullut tietoiseksi Huuhtasen menettelystä mielenosoituksessa ja kokenut sen julkaisemisen Reformi-studio-ohjelmassa häiritsevänä.

Asiassa ei ole esitetty näyttöä siitä, että Keskimäki ja Huuhtanen olivat pyrkineet vaikuttamaan oikeudenkäynnin kulkuun. Keskimäen ei ole näytetty lähettäneen vastaajien asiamiehille oikeudenkäynnissä esitettäviksi tarkoitettuja kysymyksiä. Huuhtasen suullisen käsittelyn julkisuutta todistaja Natusen kuulemisen osalta koskevaa kysymystä ei voida pitää epäasiallisena Aroa koskevan oikeudenkäynnin kulkuun vaikuttamisena. Sinänsä oikeudenkäynnin yleisöjulkisuudesta on voinut seurata, että Aron on ollut vaikea keskittyä oikeudenkäyntiin Huuhtasen ja Keskimäen läsnäolon takia, mutta Huuhtasen ja Keskimäen menettelyn ei voida objektiivisesti arvioiden katsoa häirinneen Aroa istunnossa lähestysmiskieltolain 2 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Huuhtasen ja Keskimäen menettelyssä ei ole myöskään kyse lähestysmiskieltolain 2 §:ssä tarkoitetusta rikoksesta.

Käräjäoikeus katsoo Aron kertoman perusteella, että se, mitä Huuhtanen ja Keskimäki ovat oikeudenkäyntiin liittyen videoillaan julkaisseet, on häirinnyt Aroa hänen tultuaan julkaisemisesta tietoiseksi.

Kohta 6 (27.10.2019 kirjamessut Helsingin messukeskuksessa)

Aro on kertonut, että Huuhtanen ja Keskimäki olivat tulleet pilaamaan hänen kirjansa "Putinin trollit" signeeraustilaisuuden. Ihmisiä oli pelottanut niin, että eräs heistä oli itkenyt. Huuhtanen ja Keskimäki olivat sabotoineet

hänen työtään. Aro ei ollut seurannut Huuhtasta kahvilaan.

Huuhtanen on kertonut, että Reformi-studion ohjelmat ovat livelähetyksiä ja etteivät he olleet häirinneet tilaisuudessa Aroa. Heidän toimintansa ei ollut aiheuttanut pelkoa. Pipsa Aron videokuvaaminen oli häirinnyt Huuhtasta.

Keskimäki on kertonut, että Putinin trollit -kirja oli ollut jo hänen tiedossaan ja hänet oli leimattu siinä Putinin trolliksi, vaikka hänellä ei ollut mitään Venäjän-yhteyksiä.

Huuhtanen ja Keskimäki ovat vastauksessaan todenneet, että heidän oli ollut tarkoitus kysellä, miksi Aro oli käsitellyt Keskimäkeä kirjassaan. Kahvilassa oli ollut tarkoitus haastatella Jussi Parviaista.

Todistaja Parviainen on kertonut, että standilla oli ollut paljon nimikirjoituksen hakijoita ja että Huuhtasen kuvaaminen oli häirinnyt Aroa. Aron sisar oli sitten kuvannut Huuhtasta torjuakseen Huuhtasen menettelyn. Huuhtasen kuvaaminen ei ollut ollut tilanteeseen luonnollisesti liittyvän tapakäytännön mukaista, vaan tilanne oli tuntunut omituiselta pakolla tehdyltä kuvaustilanteelta. Aro oli kertonut todistajalle, että hän oli pelännyt tilanteessa ja että manööveri oli ollut pelottelua. Kahvilassa Huuhtasen kuvaamistilanne oli ollut outo, koska kahvilla oleminen oli ollut yksityisluontoinen tilaisuus, ja Aro oli oirehtinut kuvaamisen vuoksi.

Todistaja Jaakko Pietiläinen on kertonut toimivansa Aron kirjoittaman kirjan kustantajan edustajana. Hän oli ollut paikalla kirjan signeeraustilaisuudessa ja seurannut muutaman metrin päästä tilannetta, jossa Huuhtanen oli tullut kuvaavaan Aroa WSOY:n pisteelle. Tilanne oli ollut kiusallinen, ja kamera oli ollut fyysisesti aivan liian lähellä. Todistajan mukaan kirja ei sisältänyt mitään rikollista eikä siinä leimattu Keskimäkeä Putinin trolliksi. Sinänsä kirjailijan kuvaaminen ei ollut harvinaista, mutta tällaista pitkäkestoista kuvaamista todistaja piti harvinaisena eikä todistaja ollut sellaista aikaisemmin nähnyt. Poikkeuksellista oli, että kuvaamista oli jatkettu, vaikka haastateltava ei ollut halunnut antaa vastausta. Huuhtanen oli kuvannut kokonaistilannetta 12 minuuttia vakavasti häiriten.

Todisteesta H1 (27.10.2019 Faktantarkistaja Vehkoon ja Putinin trollimetsästäjä Aron haastattelut) ilmenee, että Huuhtanen oli ollut kirjamessuilla ja kuvannut videota tapahtumasta, jossa hän oli mennyt Aron luokse ja kysynyt Arolta kommentteja Keskimäen mainitsemiseen Aron kirjoittamassa kirjassa. Edelleen tallenteelta ilmenee

Huuhtasen kuvanneen myös kahvilassa videota siten, että kuvassa näkyy seurue, jossa istuvat Jessikka Aroja hänen sisarensa sekä Jussi Parviainen. Huuhtanen on kuvaamallaan videolla esittänyt Parviaiselle kysymyksen "Ootsä, Jussi, nykyään Jessin leirissä vai ootteekste sattumalta samassa pöydässä?”

Todisteena olevasta Pipsa Aron kuvaamasta videosta "Pipsa Aro jauhottaa häiriköt Putinin trollit -kirjan signeeraustilaisuudessa” (V14) ilmenee Aron havainneen Keskimäen ja Huuhtasen saapumisen tilaisuuteen ja kehottaneen sisartaan Pipsa Aroa kuvaamaan heitä. Tallenteelta ilmenee Pipsa Aron kuvannneen Huuhtasta ja Keskimäkeä ja heidänkin kuvanneen. Huuhtasen kuvaaminen oli kestänyt noin 12 minuuttia.

Todisteesta V6 (otteita Putinin trollit -kirjasta) ilmenee, että Keskimäki on mainittu kirjassa Janitskinin apuriksi. Lisäksi siinä kerrotaan Keskimäen alistaneen Aron impulsiivisen häirinnän lisäksi suunnitellulle ja virtuaalisen lisäksi ehkä fyysiselle uhalle. Vielä kirjassa on väitetty eräillä kirjassa mainituilla henkilöillä, mukaan lukien Keskimäki, olevan yhdistävänä tekijänä Venäjän tiedustelupalvelujen PR-työntekijä Johan Bäckman.

Käräjäoikeus toteaa, ettei asiassa ole näytetty, että Huuhtanen ja Keskimäki olivat seuranneet Aroa kirjamessuille. Sen sijaan asiassa on Aron, Huuhtasen, Keskimäen sekä todistajien Pietiläinen ja Parviainen kertomuksin sekä edellä mainituin videotallentein näytetty, että Huuhtanen ja Keskimäki olivat videokuvanneet Aroa ilman hänen lupaansa kirjan signeeraustilaisuutta häiriten. Huuhtanen oli lisäksi lähestynyt Aroa noin metrin päähän Aron kasvoja kuvaten ja vaatinut vastausta kysymykseen, miksi kirjassa oli käsitelty Keskimäkeä. Videotallenne (H1) ja Huuhtasen sekä Parviaisen kertomus osoittavat, että Huuhtanen oli kuvannut Aron seuruetta lupaa kysymättä myös kahvilassa.

Käräjäoikeus toteaa, ettei tilaisuudessa, jossa ei ole ollut kuvauskieltoa, tapahtunut kuvaaminen sinänsä ole ollut rikollista. Siitä huolimatta käräjäoikeus katsoo, erityisesti Pipsa Aron kuvaaman tallenteen (V14) ja todistajien Parviaisen ja Pietiläisen kertoman perusteella, ettei kesken signeeraustilaisuuden tapahtunut kuvaaminen ilman Aron lupaa ole ollut hyvän journalistisen tavan mukaista ja että se on objektiivisestikin arvioiden häirinnyt Aroa. Lisäksi kahvilassa yksityisluontoisen tilaisuuden ilman lupaa tapahtunut kuvaaminen, vaikka Huuhtanen olikin kohdistanut kysymyksensä Parviaiselle, on merkinnyt kysymyksen

liittyminen Aroon huomioon ottaen selvästi Aroon kohdistunutta häirintää.

Tässä kohdin selvitetty Huhtasen ja Keskimäen menettely ei yksittäisenä tekona voi täyttää rikoslain 25 luvussa rangaistavaksi säädetyn vainoamisen tunnusmerkistöä, koska teolta edellytetään toistuvuutta. Säännöksen esitöiden mukaan vainoamisen tulee olla oikeudetonta, ja esimerkiksi tiedotusvälineiden edustajien asianmukainen toiminta on oikeudenmukaista eikä näin ollen toteuta vainoamisen edellytyksiä. (HE 19/2013 vp.) Käräjäoikeus toteaa, että Huuhtasen ja Keskimäen menettely ei ole ollut asianmukaista tiedotusvälineiden edustajien toimintaa.

Huuhtanen ja Keskimäki ovat siten kirjamessuilla Aron läheisyyteen hakeutumalla ja häntä videokuvaamalla häirinneet Aroa.

Kohta 7 (24.9.ja 27.9.2019 kostomotiivien ilmaiseminen videoissa)

Huuhtanen on kertomuksessaan kiistänyt kostomotiivin.

Keskimäki on kertonut tehneensä normaalia toimittajan työtä.

Todisteesta H1 (otteet 24.9.2019 ja 27.9.2019) ilmenee Huuhtasen ja Keskimäen ilmaisseen toimintansa vaikuttimiksi sen, että Aro oli tehnyt Janitskinista tutkintapyynnön, joka oli johtanut hänen tuomitsemiseensa vankeuteen muun muassa törkeästä kunnianloukkauksesta, sekä sen, että Aro oli maininnut Keskimäen nimeltä kirjassaan Putinin trollit.

Todistaja Jussi Parviainen on kertonut, että MV-lehteen liittyvän oikeudenkäynnin aikaan hovioikeuden aulatiloissa todistaja oli Huuhtaselle todennut, että vastakkainasettelua voisi vähentää. Parviainen oli ohjaajana kiinnostunut informaatiosodankäynnistä ja halunnut tarkastella asiaa objektiivisesti dokumenttielokuvaa varten. Todistaja oli kysynyt Huuhtaselta ja Keskimäeltä, oliko heitä kohdeltu väärin, ja Keskimäki oli sanonut, että Aro oli kirjoittanut kirjassaan neljä sivua perätöntä hänestä.

Käräjäoikeus toteaa, ettei näitä tallenteelta H1 ilmeneviä Huuhtasen ja Keskimäen lausumia voida pitää rikoksina tai häirintätekoina sinänsä, mutta lausumat ja todistaja Parviaisen kertoma kuvastavat Huuhtasen ja Keskimäen motivaatiotaustaa käsitellä Aroa julkaisuissaan.

Kohta 8 (13.11.2019 videossa Pipsa Aron todistajana kuulemisen julkaiseminen ja 13.11.2019 videossa Jessikka Aron kuulemisen julkaiseminen)

Huuhtanen ja Keskimäki ovat tunnustaneet äänitallenteiden julkaisemisen.

Huuhtasen kertoman mukaan kysymys oli oikeustaistelusta, ja heillä oli usko siihen, että raportoimalla oikeudenkäynnistä julkisesti ihmisten tietoisuuteen tuomiot saataisiin pienemmiksi ja korvaukset alemmiksi. Julkisen asiakirjan julkistaminen ei ollut rikollista. Huuhtaselle ja Keskimäellä ei ollut ollut loukkaustarkoitusta. Janitskin oli vain kirjoittanut räväkästi.

Keskimäki on kertonut, että he olivat tehneet vain normaalia toimittajan työtä julkaistessaan äänitallenteet oikeudenkäynnistä.

Käräjäoikeus toteaa, ettei äänitellenteita ole väitetty hankitun lähestymällä Aroa tai muuten rikollisesti. Käräjäoikeus toteaa toisaalta, että kaikki julkinen tieto ei ole vapaasti julkaistavissa, vaan tässäkin tapauksessa äänitallenteiden julkaiseminen on saattanut merkitä Aroon ja hänen sisareensa kohdistuneeseen kunnianloukkaukseen tai yksityiselämää loukkaavaan tiedon levittämiseen syyllistymistä. Nämä eivät kuitenkaan ole lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettuja rikoksia.

Käräjäoikeus toteaa, että Aro on saanut tietää julkaisemisesta jälkeenpäin hänen saatuaan siitä tiedon ja kokenut sen häiritseväksi.

Kohta 9 (22.11.2019 videossa lähestymiskieltohakemuksen ääneen lukeminen)

Todiste H1 (video 22.11.2019) ja Huuhtasen sekä Keskimäen tunnustus osoittavat heidän lukeneen lähestymiskieltohakemuksen ohjelmassaan ääneen.

Huuhtasen mukaan teko ei ollut loukannut Aroa.

Käräjäoikeus katsoo, ettei lähestymiskieltohakemuksen julkaisemissa ole ollut kysymys lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentissa tarkoitetusta rikoksesta.

Käräjäoikeus toteaa, että Aro on saanut tietää julkaisemisesta jälkeenpäin hänen saatuaan siitä tiedon ja kokenut sen häiritseväksi.

Kohta 10 (2.12.2019 Huuhtasen tuleminen tilaisuuteen, jossa Aro on esiintynyt)

Aro on kertonut, että Huuhtasen ei olisi ollut pakko kävellä istumapaikalleen eturivin kautta, vaan hän oli kävellyt epäluonnollista reittiä.

Huuhtanen on kertonut, että hän oli ilmoittautunut tilaisuudessa paikan päällä ja mennyt istumaan saliin, eikä hän ollut kuvannut. Huuhtanen on vastauksessaan kertonut huomanneensa Aron vasta istuuduttuaan.

Asiassa ei ole esitetty muuta näyttöä Huuhtasen liikkumisesta tilaisuudessa kuin asiaan osallisten toisistaan poikkeavat kertomukset. Aron kertomus yksin ei riitä näytöksi siitä, että Huuhtanen olisi tilaisuudessa liikkumalla tarkoituksellisesti häirinnyt Aroa, vaikka Aro onkin kokenut Huuhtasen saapumisen tilaisuuteen häiritseväksi.

Kohta 11 (6.12.2019 Jessikka Aron määrittäminen)

Aro on kertonut, ettei hänellä ollut itsenäisyyspäivänä tietoa siitä, että Huuhtanen oli ollut kuvaamassa mielenosoitusta.

Huuhtanen on kertonut, että hänen tietoonsa oli itsenäisyyspäivän iltana saatettu, että Aro oli itse kuvannut ja tullut poliisin poistamaksi. Huuhtanen ja Keskimäki eivät olleet vaarallisia, eivätkä he hyväksyneet väkivaltaa.

Todisteesta H1 (6.12.2019 Turvallinen Suomi takaisin) ilmenee jonkun kertoneen Huuhtaselle, että Jesikka Aro oli käynyt kulkueen etupäässä kuvaamassa, ja Huuhtasen ihmetelleen saamaansa tietoa. Myöhemmin Huuhtanen oli kommentoinut Aron menettelyä ja kehottanut tukijoitaan tulemaan käräjäoikeuden istuntoon maanantaiaamuna.

Todisteesta V19 (Aron kuvaama video 6.12.2019) ilmenee hänen olleen seuraamassa itsenäisyyspäivänä järjestettyjä mielenosoituksia ja tulleen poliisin poistamaksi.

Todistaja Parviainen oli ollut Aron seurassa kyseisenä iltana. Todistajan mukaan Aroa oli illan aikana kahdesti lähestytty uhkaavasti. Todistajan käsityksen mukaan lähestymiset eivät olleet liittyneet Huuhtaseen vaan informaatiosodankäyntiin, jossa Aroa vainotaan, ja ilmeisesti MV-lehden kannattajakuntaan.

Käräjäoikeus toteaa, etteivät Huuhtasen julkaisut täytä minkään lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun

rikoksen tunnusmerkistöä. Huuhtasen julkaisujen ja Aroon kohdistuneiden uhkaavien lähestymisten yhteys on jäänyt näyttämättä. Viestien julkaisu on häirinnyt Aroa hänen saatuaan niistä tiedon.

Kohta 12 (21.11. - 9.12.2019 (lähestymiskieltoasian istunnosta kirjoittaminen ja puhuminen ym.)

Aro on kertonut, että hän oli estänyt Huuhtasen ja Keskimäen yhteydenotot sosiaalisessa mediassa, mutta hänen ystävänsä ja työtoverinsa olivat kertoneet häntä koskevista Huuhtasen ja Keskimäen lähettämistä viesteistä ja muista häntä koskevista viesteistä twitterissä, facebookissa ja YouTubessa.

Huuhtasen ja Keskimäen tunnustus ja todiste H2 (Keskimäen ja Huuhtasen twitter-viestejä) osoittavat, että he ovat julkaisseet käräjäoikeuden 5.12.2019 antaman todistelua koskevan päätöksen sekä siihen liittyvää kirjeenvaihtoa sekä esittäneet Aroa koskevia lausumia.

Keskimäen twiitit 27.11.2019 (H3) osoittavat Keskimäen kehottaneen Aroa miettimään hyvin tarkkaan oman mahdollisen syntymättömän lapsensa selviytymisedellytyksiä sen suhteen, kuinka äidin kokema pitkäaikainen stressi voi vaikuttaa raskauteen viitaten omaan kokemukseensa.

Keskimäen twiitti 5.12.2019 (H4) osoittaa Keskimäen kirjoittaneen lähestymiskieltoasian käsittelyyn liittyen Aron asiamiehestä asianajaja Kronströmistä vihjailevalla tavalla.

Huuhtanen on kertonut, ettei heillä ollut muuta mahdollisuutta puolustautua kuin vertauskuvaannollisesti huutaa: "Katsokaa, mitä meille tehdään” ja tiedottaa asiasta maksimaalisesti. He eivät kuitenkaan olleet esittäneet perättömiä ja halventavia väitteitä Arosta. Huuhtasella ei ollut facebook-tiliä, koska se oli tuhottu vuosia sitten. Twitterissä hän oli, mutta ”#”-merkin kirjoittaminen viestissä siinä käsiteltävän henkilön nimen eteen ei merkinnyt yhteydenottoa kyseiseen henkilöön.

Keskimäki on kertonut, ettei hän ollut viestillään (H3) tarkoittanut uhata Aroa. Lisäksi Keskimäki on kertonut, etteivät he olleet voineet lähestyä twitter-viesteillään Aroa, koska Aro oli estänyt heidät sosiaalisessa mediassa.

Käräjäoikeus toteaa, ettei asiassa ole esitetty riittävää näyttöä sitä, että Huuhtanen ja Keskimäki olisivat lähettäneet viestejään suoraan Arolle, vaikkakin Aro on niistä tullut tietoiseksi ystäviensä ja työtoveriensa kautta. Viestien

luonteenkaan perusteella ei ole pääteltävissä niiden olleen nimenomaisesti Arolle tarkoitettuja. Julkiselle keskustelupalstalle lähetetyt viestit sinänsä saattavat täyttää vainoamisrikoksen tunnusmerkistön esitöiden mukaan (HE 19/2003 vp., s. 51). Keskimäen ja Huuhtasen ei kuitenkaan ole näytetty menetelleen vainoamisrikoksen tunnusmerkistön täyttävällä tavalla viestin H2 - H4 lähettämisessä. Huuhtasen ja Keskimäen menettely on häirinnyt Aroa hänen tultuaan viesteistä tietoiseksi.

Mahdollisesti jo tapahtuneen rikoksen tai häirinnän laatuja toistuvuus

Käräjäoikeus toteaa, että kohdissa 1, 2, 3, 5 ja 8 käsitellyt tapahtumat liittyvät MV-lehteä koskevaan oikeudenkäyntiin, kohdassa 6 käsitelty tapahtuma liittyy Putinin trollit -kirjaan ja kohdassa 11 käsitelty tapahtuma näyttää olevan muihin liittymätön, itsenäisyyspäivänä tapahtuviin videokuvaamisiin liittyvä erillinen tapahtuma. Kohdissa 9 ja 12 käsitellyt tapahtumat liittyvät nyt käsiteltävänä olevaan lähestymiskieltoasiaan.

Käräjäoikeus toteaa, että kohdissa 1,2, 3, 4, 5, 8, 9, 10, 11 ja 12 kuvatuissa menettelyissä ei ole näytetty, että vastaajien menettely olisi tapahtumahetkellä häirinnyt Aroa, vaan häiriö on ilmennyt vasta myöhemmin Aron tultua tietoiseksi vastaajien menettelystä erityisesti vastaajien tapahtuman jälkeisen julkaisemisen myötä, tällöinkin useimmiten saatuaan tietää siitä muilta henkilöiltä. Lisäksi todisteesta H6 ilmenevän kirjoittelun sisällöllinen asiayhteys Reformi-studion ohjelmatoimintaan huomioon ottaen käräjäoikeus katsoo, että vastaajien menettelystä on osaltaan johtunut, että myös muut ihmiset ovat häirinneet Aroa verkkoviestein.

Kohdassa 3 Huuhtasen menettely on tapahtumahetkellä häirinnyt Aroa, mutta Huuhtasen ei ole näytetty olleen tietoinen Aron läsnäolosta tilaisuudessa.

Kohdassa 6 tarkoitetussa tapahtumassa Huuhtanen ja Keskimäki olivat kirjamessuilla 27.10.2019 häirinneet Aroa lähestymällä häntä ja videokuvaamalla ilman lupaa häiritsevästi.

Huuhtanen ja Keskimäki ovat fyysisesti lähestyneet ja tarkkailleet videokuvaamalla Aroa häiritsevästi 27.10.2019 kirjamessuilla (kohta 6) ja pyrkineet siihen Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen tilaisuudessa 29.8.2019 (kohta 5). Näissä kahdessa tilaisuudessa Huuhtanen ja Keskimäki ovat välittömästi häirinneet Aroa tai siihen pyrkineet.

Tämän lisäksi he ovat hakeutuneet samoihin tilaisuuksiin Aron kanssa, Keskimäki kesäkuussa 2018 Helsingin käräjäoikeuteen käsiteltäessä siellä MV-lehteen liittyvää oikeudenkäyntiä, Huuhtanen ja Keskimäki 21.10. - 14.11.2019 Helsingin hovioikeuteen käsiteltäessä siellä MV-lehteen liittyvää oikeudenkäyntiä ja Huuhtanen 2.12.2019 seminaariin Hanasaaressa. Näissä tilaisuuksissa Huuhtasen ja Keskimäen ei ole näytetty lähestyneen tai muutenkaan häirinneen Aroa, vaikka Aro onkin kokenut heidän pelkän läsnäolonsakin häiritseväksi, mutta tapahtumien jälkeinen ohjelma- ja muu julkaisutoiminta on häirinnyt Aroa. Lisäksi muu hakemuksen perusteluista ilmenevä Huuhtasen ja Keskimäen ohjelmatoiminta ja verkkoviestin lähettäminen on häirinnyt Aroa hänen tultuaan siitä tietoiseksi.

Käräjäoikeus toteaa, että todisteista (H1 - H4) ilmenevä vastaajien ohjelmatoiminta ja verkkoviestin julkaiseminen saattaa sisältönsä puolesta täyttää monilta kohdin kunnianloukkausta ja yksityiselämää koskevaa tiedon levittämistä koskevan rikoksen tunnusmerkistön. Asiassa ei ole esitetty selvitystä siitä, mikä vaikutus tällä toiminnalla on mahdollisesti ollut Aron terveydentilaan eikä vastaajien tietoisuudesta siltä osin, minkä vuoksi Huuhtasen ja Keskimäen menettelyn ei ole näytetty täyttävän pahoinpitelyrikoksen tunnusmerkistöä. Huuhtasen ja Keskimäen ei ole näytetty edellä käsitellyissä kohdissa tehneen mitään yksittäistä lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentissa tarkoitetun rikoksen tunnusmerkistön täyttävää Aroon kohdistunutta tekoa.

Hakija on katsonut, että Huuhtanen ja Keskimäki ovat menettelyllään vainonneet Aroa. Vainoamisesta on säädetty rangaistus rikoslain 25 luvun 7 a §:ssä. Pykälän mukaan joka toistuvasti uhkaa, seuraa, tarkkailee, ottaa yhteyttä tai muuten näihin rinnastettavalla tavalla oikeudettomasti vainoaa toista siten, että se on omiaan aiheuttamaan vainotussa pelkoa tai ahdistusta, on tuomittava, jollei teosta muualla laissa säädetä yhtä ankaraa tai ankarampaa rangaistusta, *vainoamisesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi. Esitöiden mukaan vainoaminen voi tapahtua myös muulla lainkohdassa nimenomaisesti mainittuihin tekotapoihin rinnastettavalla tavalla. Tällainen tekotapa on tarpeellinen ottaen huomioon yhtäältä sen, että vainoamisteot voivat olla varsin monentyyppisiä ja toisaalta tekniikan kehittymisen, joka voi merkitä uusia vainoamisen toteuttamistapoja. (HE 19/2013 vp., s. 51) Vainoaminen on lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettu vapauteen kohdistuva rikos.

Käräjäoikeus katsoo, ettei Huuhtasen ja Keskimäen yleisöjulkisiin oikeudenkäynteihin osallistumista kesäkuussa 2018 (kohta 2) ja 21.10- 14.11.2019 (kohta 5) voida pitää oikeudettomana vainoamisena ottaen huomioon sen, että he ovat seuranneet oikeudenkäyntiä ja raportoineet siitä tiedotusvälineiden edustajien asianmukaisen toiminnan mukaisesti eivätkä he ole käsittelyn aikana häirinneet Aroa. Huuhtasen ja Keskimäen kirjamessuilla tapahtunut Aron häiritseminen ja heidän pyrkimyksensä videokuvata Aroa Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen tilaisuudessa eivät täytä vainoamiselta edellytettävää toistuvuutta. Aron käsitteleminen häiritsevällä tavalla Huuhtasen ja Keskimäen ohjelmatoiminnassa ja verkkoviesteissä ei merkitse Aron uhkaamista, seuraamista, tarkkailemista, yhteyden ottamista häneen, eikä sitä voida pitää näihin tekotapoihin rinnastettavana toimintana. Edellä olevan perusteella käräjäoikeus katsoo, ettei asiassa ole selvitetty Huuhtasen ja Keskimäen vainonneen Aroa rikoslain 25 luvun 7 a §:ssä tarkoitetulla tavalla.

Käräjäoikeus toteaa, että varsinaista ohjelmien ja verkkoviestien julkaisemista edeltänyt Huuhtasen ja Keskimäen toiminta ei sellaisenaan ole voinut häiritä Aroa niissä tilaisuuksissa, joissa Aro ei ole ollut läsnä, eikä objektiivisesti arvioiden niissäkään edellä käsitellyissä tilaisuuksissa, joissa Aro, Huuhtanen ja Keskimäki ovat olleet läsnä, lukuunottamatta kirjamessuilla tapahtunutta Aron häirintää. Aroa on häirinnyt etenkin Huuhtasen ja Keskimäen harjoittama Reformi-studion ohjelmatoiminta ja heidän muu verkkoviestien julkaisutoimintansa niiden sisällön vuoksi. Aro on myös kokenut julkaisutoimintaa edeltävän ja sitä valmistelevan toiminnan häiritsevänä, koska hän on tiennyt sen johtavan häiritsevään julkaisutoimintaan.

Huuhtasen ja Keskimäen kohdalla on kysymys pitkäkestoisesta menettelystä, ja heidän menettelynsä on pääosin jaettavissa MV-lehteen liittyvään oikeudenkäyntiin, Keskimäen mainitsemiseen Aron kirjassa ja lähestysmiskieltoasian käsittelyyn.

Todennäköisyys, että henkilö, jota vastaan kielto pyydetään, jatkaisi häirintää tai tekisi itsensä uhatuksi tuntevaan henkilöön kohdistuvan rikoksen

Käräjäoikeus arvioi Huuhtasen ja Keskimäen näytetyksi katsotun menettelyn perusteella, että he varsin todennäköisesti jatkaisivat samaa menettelyä ainakin niin pitkään kuin MV-lehteen liittyvä oikeudenkäynti, Aron kirja ja lähestymiskieltoasia ovat ajankohtaisia.

Koska Huuhtasen ja Keskimäen ei ole näytetty tehneen Aroon kohdistunutta lähestymiskieltolain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua rikosta, asiassa ei tällä perusteella ole perusteltua aihetta olettaa, että Huuhtanen tai Keskimäki tulisi tekemään Aron henkeen, terveyteen, vapauteen tai rauhaan kohdistuvan rikoksen. Huuhtasen ja Keskimäen menettelystä muutoinkaan ei ole pääteltävissä, että olisi perusteltu aihe olettaa heidän tekevän tällaisen rikoksen Aroa kohtaan.

Ottaen huomioon, että Huuhtanen ja Keskimäki ovat häirinneet Aroa kirjamessuilla ja yrittäneet videokuvata häntä luvattomasti Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen tilaisuudessa sekä että he ovat ohjelmatoiminnassaan ja verkkoviesteissään käsitelleet Aroa häiritsevästi henkilöön kohdistuvalla tavalla, joka saattaa täyttää kunnianloukkausta ja yksityiselämää loukkaavaa tiedon levittämistä koskevan rikoksen tunnusmerkistön, käräjäoikeus katsoo olevan perusteltua aihetta olettaa, että Huuhtanen ja Keskimäki tulisivat vakavasti häiritsemään Aroa videokuvaamalla häntä tilaisuuksissa, joissa Aro esiintyy, vastentahtoisesti ja häiritsevästi. On myös perusteltua aihetta olettaa, että he tulisivat julkaisemaan näin saamaansa materiaalia Aroa loukkaavalla ja häiritsevällä tavalla.

Harkinta lähestymiskiellon määräämisen osalta

Käräjäoikeus katsoo, että kokonaisuutena arvostellen Huuhtasen ja Keskimäen toiminta on ollut Aroa vakavasti häiritsevää ja aiheuttanut hänelle pelkoa ja ahdistusta. Tämä puoltaa lähestymiskiellon määräämistä.

Toisaalta käräjäoikeus toteaa, että Huuhtasen ja Keskimäen kirjamessuilla tekemä ja Toimittajat ilman rajoja -yhdistyksen tilaisuudessa yrittämä fyysinen ja välitön häirintä ei ole luonteeltaan ollut kovin vakavaa, eikä asiassa ole perusteltua aihetta olettaa, että välitön häirintä muuttuisi vakavammaksi. Tämä Huuhtasen ja Keskimäen Aron häirinnäksi katsottu menettely on liittynyt tiedonhankintaan Reformi-studion ohjelmatoiminnassa.

Perustuslain 12 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on sananvapaus. Sananvapauteen sisältyy oikeus ilmaista, julkistaa ja vastaanottaa tietoja, mielipiteitä ja muita viestejä kenenkään ennakolta estämättä. Tarkempia säännöksiä sananvapauden käyttämisestä annetaan lailla. Lailla voidaan säätää kuvaohjelmia koskevia lasten suojelemiseksi välttämättömiä rajoituksia.

Sannanvapauslain 3 luku sisältää vastine- ja oikaisuoikeuden käyttöä koskevat säännökset. Lain 11 §:n mukaan vastine- ja oikaisuvaatimusoikeus voidaan tarvittaessa saattaa voimaan tuomioistuimen päätöksellä.

Sananvapauslaki sisältää myös säännökset rikosoikeudellisesta vastuusta yleisön saataville toimitetun viestin sisältöön perustuvasta rikoksesta (12 §), verkkoviestin jakelun keskeyttämisestä (18 §) ja sisällöltään lainvastaiseksi todetun verkkoviestin poistamisesta yleisön saatavilta ja hävittämisestä (22 § 3 momentti).

Sananvapauslaki ei sen sijaan sisällä määräyksiä siitä, että verkkojulkaisu tai ohjelmatominta voitaisiin määrätä lakkautettavaksi tai että ennakolta voitaisiin asettaa verkkoviestien sisältöä koskevia määräyksiä esimerkiksi kieltämällä jotakuta henkilöä koskevien ohjelmien tai kirjoitusten julkaiseminen. Tällaiset kiellot eivät olisi perustuslain 12 §:n nojalla edes mahdollisia.

Käräjäoikeus toteaa lisäksi, että oikeuskäytännössä sellaiset turvaamistoimihakemukset, joissa on vaadittu ennakollisena turvaamistoimena uhkasakon uhalla kiellettäviksi määrätyn sisältöiset, esimerkiksi hakijan kunniaa loukkaavat tiedonannot, eivät ole perustuslain 12 §:ssä säädetty ennakkosensuurin kielto huomioon ottaen menestyneet.

Käräjäoikeus toteaa myös, että lähestymiskielolla ei voida antaa suojaa kaikenlaisen rikollisuuden tai häirinnän vaaran varalta. Rikokset ja häirintä, joita vastaan lähestymiskiellolla on tarkoitus antaa suojaa, ovat sellaisia tekoja, jotka tyypillisesti toteutetaan fyysisillä tai muilla yhteydenotoilla itsensä uhatuksi tuntevaan henkilöön. Lähestymiskielto ei anna suojaa sellaisia rikoksia tai häirintätekoja vastaan, joihin voi syyllistyä lähestymiskieltoa rikkomatta.

Käräjäoikeus toteaa, ettei lähestymiskiellolla voida lähestymiskieltolain 3 §:stä ilmenevä kiellon sisältöjä perustuslain 12 §:stä ilmenevä ennakkosensuurin kielto huomioon ottaen kieltää Huuhtasta ja Keskimäkeä lähettämästä yleisön saataville Aroa koskevia verkkoviestejä. Lähestymiskieltoon ei voida sisällyttää tällaisia ennakkosensuuria merkitseviä lisämääräyksiä. Julkaistuihin viesteihin on mahdollista puuttua jälkikätisesti sananvapauslaissa tarkoitetuin tavoin.

Käytännössä lähestymiskiellolla voitaisiin kieltää Huuhtasen ja Keskimäen osallistuminen sellaisiin tilaisuuksiin, joissa Aro esiintyy. Tällöinkin voisi tulla vaikeita tulkintatilanteita sen suhteen, kieltääkö lähestymiskielto esimerkiksi Huuhtasen ja

Keskimäen osallistumisen yleisönä julkiseen oikeudenkäyntiin vailla yhteydenottoa Aroon. Joka tapauksessa videokuvaamalla oletettavasti tapahtuva häirintä sinänsä ei ole todennäköisesti kovin vakavaa ja siihen on mahdollista etukäteen varautua tai se on estettävissä tilaisuuksissa, joissa edellytetään ilmoittautumista. Nämä seikat puhuvat lähestymiskiellon määräämistä vastaan.

Ottaen vielä huomioon vastaajien menettelyn liittyminen valmistelevana toimenpiteenä heidän sananvapauden käyttöönsä Reformi-studion ohjelmatoiminnassa, käräjäoikeus katsoo, ettei lähestymiskielto ole oikeasuhtainen toimenpide Huuhtasen ja Keskimäen perusoikeuksien suojan kannalta.

Käräjäoikeus katsoo, että kokonaisharkinnassa lähestymiskiellon määräämistä vastaan puhuvat seikat ovat painavampia kuin sen määräämisen puolesta puhuvat seikat.

Edellä lausutuin perustein hakemus on hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

Lähestymiskieltolain 14 §:n mukaan asiaan osalliset vastaavat itse lähestymiskieltoasian käsittelystä johtuvista kustannuksista. Milloin siihen on painavia syitä, voidaan asiaan osallinen kuitenkin tuomioistuimessa velvoittaa suorittamaan vastapuolen kohtuulliset oikeudenkäyntikulut osaksi tai kokonaan. Esitöiden mukaan poikkeustapauksissa ei kuitenkaan ole kohtuullista, että asian voittanut osapuoli ei saisi korvausta oikeudenkäyntikuluistaan. Esimerkkeinä on mainittu kiusantekomielessä tehty perusteeton hakemus ja se, että lähestymiskieltoon määrättävä henkilö pyrkii pitkittämään oikeudenkäyntiä ja saa näillä toimillaan hakijan oikeudenkäyntikulujen määrän kasvamaan aiheettomasti. (HE 41/1998 vp.,s. 25)

Käräjäoikeus toteaa, että poikkeus siihen pääsääntöön, että asianosaiset itse vastaavat kuluistaan, on tarkoitettu esitöiden mukaan niitä poikkeuksellisia tilanteita varten, joissa oikeudenmukaisuuden vaatimuksesta johtuu, että hävinneen tuleekin korvata voittaneen osapuolen kulut. Lain sanamuoto ei kuitenkaan ole esteenä sellaiselle tulkinnalle, että voittanut osapuoli voitaisiin velvoittaa korvaamaan hävinneen osapuolen kulut.

Hakija on perustellut vastaajiin kohdistuvaa

oikeudenkäyntikulujen korvausvelvollisuutta koskevaa vaatimustaan sillä, että vastaajat ovat perusteettomasti pitkittäneet oikeudenkäyntiä.

Käräjäoikeus toteaa, että käräjäoikeus on joutunut torjumaan merkittävän osan vastaajien nimeämää todistelua asiaan vaikuttamattomana sekä istunnossa prosessinjohtotoimin puuttumaan vastaajien menettelyyn epäämällä asiaan kuulumattomia kysymyksiä henkilötodistelussa ja kehottamalla vastaajia usein selventämään vastaustaan sekä lausumiaan, mistä on aiheutunut käsittelyn pitkittymistä. Lisäksi käräjäoikeus toteaa, että sillä, että vastaajat olisivat käyttäneet lainoppinutta avustajaa istunnossa, olisi ollut ajankäyttöä säästävä ja käsittelyä selkeyttävä vaikutus. Toisaalta käräjäoikeus toteaa, että vastaajat ovat edustaneet itseään, mihin heillä on ollut laillinen oikeus, ja lähestymiskieltohakemus on ollut vastaajien jo tapahtuneeksi väitetyn menettelyn osalta verraten laaja, mikä on aiheuttanut tarpeen puolustautua varsin seikkaperäisesti istunnossa ottaen huomioon senkin, että käräjäoikeus ei ollut pyytänyt vastaajilta kirjallista vastausta ennen istuntokäsittelyä. Käräjäoikeus katsoo, ettei vastaajien ole näytetty tarkoituksellisesti pitkittäneen asian käsittelyä kuluvastuun perustavalla tavalla. Hakijan oikeudenkäyntikuluvaatimus on siten hylättävä.

Tuomiolauselma

Jessikka Aron pyyntö Panu Huuhtasen ja Tiina Keskiahon määräämisestä lähestymiskieltoon hylätään.

Jessikka Aron oikeudenkäyntikuluvaatimus hylätään.

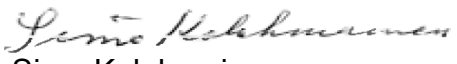
Oikeudenkäyntikulut

Asiaan osalliset vastaavat itse asian käsittelystä aiheutuvista kustannuksista.

MUUTOKSENHAKU

Tähän tuomioon ja tässä asiassa annettuihin todistelun rajoittamista koskeviin päätöksiin 5.12.2019, 9.12.2019 ja 12.12.2019 saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hovioikeudelta tai ennakkopäätösvalituksella korkeimmalta oikeudelta oikeudenkäymiskaaressa säädetyllä tavalla.

Annettiin muutoksenhakuohjeet.

Käräjätuomari Simo Kolehmainen